

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

قوه قضائیه

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضائی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR

WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۱۵۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراءکننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱	دانشگاه تهران	۱۳۹۸/۶/۱۲	رأی شماره ۱۰۷۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: ابطال بند ۱ صورتجلسه مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ دومین نشست عادی از دوره پنجم هیأت امنای دانشگاه تهران
۴	شعب دیوان عدالت و سایر مراجع اداری	۱۳۹۸/۵/۲۲	رأی شماره‌های ۱۰۶۲ الی ۱۰۶۴ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
۷	وزارت نفت - وزارت امور اقتصادی و دارایی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی سازمان اداری و استخدامی کشور	۱۳۹۸/۷/۳	اساسنامه صندوق‌های بازنشستگی، پس‌انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت
۹	وزارت کشور - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری - وزارت ورزش و جوانان - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت آموزش و پرورش - کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی - سازمان کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی - سازمان صدا و سیما - سازمان تبلیغات اسلامی - سازمان برنامه و بودجه کشور - معاونت ریاست جمهوری در امور زنان و خانواده - شورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده - قوه قضائیه - شورای عالی حوزه علمیه - شورای عالی فضای مجازی - نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) در دانشگاه‌ها - شورای سیاست‌گذاری فرهنگی بین‌المللی - دانشگاه آزاد اسلامی	۱۳۹۸/۷/۱۷	مصوبه تعیین مسئول پیگیری اجرایی سازی نقشه مهندسی فرهنگی کشور در دستگاه مجری
۱۰	وزارت آموزش و پرورش	۱۳۹۸/۷/۱۷	اساسنامه سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان
۱۱	وزارت ورزش و جوانان - وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری - وزارت کشور - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و مراکز آموزش عالی و پژوهشی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - وزارت آموزش و پرورش - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت اطلاعات - نیروی مقاومت بسیج - نیروی انتظامی - معاونت امور زنان و خانواده ریاست جمهوری - مرکز مدیریت حوزه علمیه قم - کمیته امداد امام خمینی (ره) - شهرداری‌های سراسر کشور - ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر - سازمان مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی - سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی - سازمان صدا و سیما - سازمان حج و زیارت - سازمان تبلیغات اسلامی - سازمان بهزیستی - سازمان برنامه و بودجه - سازمان اوقاف و امور خیریه - سازمان امور اداری و استخدامی - بنیاد شهید و امور ایثارگران - دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی	۱۳۹۸/۶/۱۲	مصوبه مجموعه تکمیلی اقدامات اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب
۱۲	وزارت علوم، تحقیقات و فناوری سازمان سنجش آموزش کشور	۱۳۹۸/۳/۷	تسری مصوبات هیأت امنای منطقه ۲ پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به کارکنان ستادی و اعضای غیرهیأت علمی سازمان سنجش آموزش کشور

مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ دومین نشست عادی از دوره پنجم هیأت امنای دانشگاه تهران» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۸/۶/۱۲ شماره دادنامه: ۱۰۷۴ شماره پرونده: ۱۴۵۱/۹۷

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکلی: سازمان بازرسی کل کشور

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بند ۱ صورتجلسه مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ دومین

نشست عادی از دوره پنجم هیأت امنای دانشگاه تهران

قوانین و مقررات عمومی

۱۳۹۸/۶/۲۵

شماره ۹۷۰۱۴۵۱

بسمه تعالی

جناب آقای اکبرپور

رئیس هیأت‌مدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه

۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۰۷۴ مورخ ۱۳۹۸/۶/۱۲ با موضوع: «ابطال بند ۱ صورتجلسه

محقق نگردیده و اساسنامه سازمان یاد شده به موجب فصل دهم آن (مشمتمل بر ۱۹ ماده و ۱۴ تبصره) در جلسه دومین نشست عادی از دور پنجم هیأت امنای دانشگاه تهران مورخ ۱۳۸۹/۷/۱۸ (به استناد بند (ب) ماده ۷ قانون تشکیل هیأت‌های امنای) به تصویب هیأت امنای دانشگاه رسیده است.

ثانیاً در هیچ یک از بندهای ماده ۷ قانون فوق مانحن‌فیه به هیأت امنای دانشگاه تهران مجوزی جهت تشکیل سازمانی به نام توسعه و سرمایه‌گذاری (که براساس ماده ۳ اساسنامه اهداف اقتصادی به منظور بهره‌گیری بهینه از منابع، امکانات و مزیت‌های دانشگاه عنوان و از طریق تأسیس شرکتهای تجاری و مؤسسات و نهادها به منظور تجاری‌سازی علم و تقویت تجارب عملی را مطرح می‌نماید) داده نشده و اساساً فعالیت این سازمان خارج از وظایف و رسالت آموزشی و پژوهشی دانشگاه تهران بوده و مאלاً خارج از حدود اختیارات هیأت امنای دانشگاه موصوف می‌باشد.

ثالثاً به موجب ماده ۱ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور و تبصره‌های ذیل آن دانشگاه‌ها (اعضای هیأت علمی) صرفاً مجاز به تشکیل شرکتهای دانش‌بنیان می‌باشند. ضمن آن که ایجاد سازمان دولتی (همچون سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران) نیازمند تجویز قانونگذار می‌باشد. از این رو ابطال بند ۱ صورتجلسه دومین نشست عادی از دور پنجم هیأت امنای دانشگاه تهران مورد تقاضا می‌باشد.

متن مقرر مورد اعتراض به شرح زیر است:

صورتجلسه دومین نشست عادی از دوره پنجم هیأت امنای دانشگاه تهران مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷

بند ۱: اساسنامه سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران
مصوبه: «هیأت امنای به استناد بند «ب» ماده ۷ قانون تشکیل هیأت‌های امنای به کلیات اساسنامه سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران در راستای ساماندهی اموری نظیر موقوفات دانشگاه جهت پشتیبانی مالی، تحقق اهداف علمی و پژوهشی دانشگاه موافقت نمود. ضمناً بررسی دقیق کارشناسی و حقوقی نحوه ایجاد سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران بر اساس اساسنامه پیشنهادی، به گروهی متشکل از آقایان دکتر کدخدایی، دکتر ایرانمنش و دکتر راعی واگذار گردید.»

در پاسخ به شکایت مذکور، مدیر کل امور حقوقی دانشگاه تهران به موجب لایحه شماره ۱۳۹۷/۷/۸-۱۵۱/۱۸۷۸۱۳ توضیح داده است که:

«ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام؛

در خصوص کلاسه پرونده ۹۷۰۱۴۵۱ (شماره بایگانی ۶۵۲۶۹) موضوع گزارش سازمان بازرسی کل کشور مبنی بر تقاضای ابطال بند (۱) صورتجلسه دومین نشست عادی از دور پنجم هیأت امنای دانشگاه تهران (مصوبه مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ در خصوص تأسیس سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران) مراتب زیر به استحضار می‌رسد:

در سال ۱۳۸۹، دانشگاه تهران به منظور پاسخ‌گویی به نیازهای اقتصادی و اجتماعی جامعه و برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری برای تبدیل محصولات دانشگاهی به ثروت و توسعه اقتصاد دانش‌بنیان، تصمیم به تأسیس سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری می‌گیرد و بر اساس مصوبه مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷، هیأت امنای دانشگاه تهران بدون ورود به جزئیات، صرفاً با کلیات اساسنامه این سازمان موافقت می‌کند و تصویب اساسنامه به تعویق افتاده و هیچگاه در هیأت امنای دانشگاه تهران تصویب نمی‌شود. این سازمان نه به عنوان نهاد و یا شرکتی مستقل از دانشگاه تهران، بلکه به عنوان جزئی از بدنه اداری دانشگاه تهران و یکی از معاونت‌های دانشگاه به فعالیت خود ادامه می‌دهد و رییس آن، معاون رییس دانشگاه تهران می‌باشد. در سال ۱۳۹۶ و در راستای تذکرات سازمان بازرسی کل کشور، موضوع اصلاح ساختار سازمانی این معاونت، به عنوان «معاون سرمایه‌گذاری و توسعه اقتصادی» در دستور کار قرار گرفته و براساس دستور مورخ ۱۳۹۶/۶/۲۰ رییس دانشگاه و به منظور بهینه و چابک‌سازی فعالیت‌های سازمان، مقرر شده، پس از بررسی کارشناسی نسبت به تجدید ساختار آن اقدام گردد. این بازنگری و تجدید ساختار، در دست طراحی است. با عنایت به این امر، اقدام سازمان بازرسی به طرح دعوی حاضر و تقاضای ابطال مصوبه هیأت امنای دانشگاه تهران که در حدود اختیارات قانونی این هیأت بوده و با قوانین حاکم بر زمان تصویب و قوانین مؤخر هیچ‌گونه مغایرتی ندارد، محل تأمل است و به جهاتی که ذیلاً بیان می‌شود، ادعای این سازمان محکوم به رد است:

۱- ساختار تشکیلاتی دانشگاه صرفاً با تصویب هیأت امنای و تأیید وزیر علوم، تحقیقات و فناوری قابل اصلاح است و هیچ‌گونه الزام قانونی به اخذ مجوز از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی یا شورای عالی انقلاب فرهنگی وجود ندارد.

دانشگاه‌های تابع وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، از سال ۱۳۶۷ که قانون تشکیل هیأت امنای دانشگاه‌ها تصویب شد، دارای هیأت امنای بوده و هیأت امنای عالی‌ترین مرجع

گردش کار: سرپرست معاونت حقوقی و نظارت همگانی سازمان بازرسی کل کشور به موجب شکایت نامه شماره ۵۶۴۸۷-۱۳۹۷/۳/۱۹ اعلام کرده است که:

«حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای بهرامی

رییس محترم دیوان عدالت اداری

سلام علیکم

احتراماً به استحضار می‌رساند مصوبات هیأت امنای دانشگاه تهران از جهت انطباق با قانون در این سازمان مورد بررسی قرار گرفت که نتیجه به شرح ذیل برای استحضار اعلام می‌گردد:

۱- هیأت امنای دانشگاه تهران در دومین نشست عادی از دوره پنجم (در تاریخ ۱۳۸۹/۸/۱۷) مصوب نموده است: «هیأت امنای به استناد بند (ب) ماده ۷ قانون تشکیل هیأت‌های امنای با کلیات اساسنامه سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران در راستای ساماندهی اموری نظیر موقوفات دانشگاه جهت پشتیبانی مالی، تحقق اهداف علمی و پژوهشی دانشگاه موافقت نمود. ضمناً بررسی دقیق کارشناسی و حقوقی نحوه ایجاد سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران بر اساس اساسنامه پیشنهادی، به گروهی متشکل از آقایان دکتر کدخدایی، دکتر ایرانمنش و دکتر راعی واگذار گردید.»

۲- ماده ۷ قانون تشکیل هیأت‌های امنای در مقام تبیین حدود اختیارات هیأت‌های مذکور اشعار می‌دارد:

الف - تصویب آیین‌نامه داخلی

ب - تصویب سازمان اداری مؤسسه براساس ضوابطی که به پیشنهاد وزارتخانه‌های مربوط با هماهنگی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی خواهد رسید.

ج - بررسی و تصویب بودجه مؤسسه که از طرف رییس مؤسسه پیشنهاد می‌شود.

د - تصویب بودجه تفصیلی مؤسسه.

هـ - تصویب حسابها و ترازنامه سالانه مؤسسه.

و- تصویب نحوه وصول درآمدهای اختصاصی و مصرف آن.

ز- تعیین حسابرس و خزانه دار برای مؤسسه.

ح - کوشش برای جلب کمکهای بخش خصوصی و عوائد محلی اعم از نقدی، تجهیزاتی، ساختمانی با رعایت ضوابط مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی.

ط - تصویب آیین‌نامه‌های مالی و معاملاتی که بر حسب مورد پس از تأیید وزارتخانه مربوط قابل اجرا می‌باشد.

ی - پیشنهاد میزان فوق‌العاده اعضای هیأت علمی و غیرهیأت علمی (کارشناسان و تکنیسین‌ها) که حسب مورد پس از تأیید وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری و یا بهداشت، درمان و آموزش پزشکی قابل اجرا می‌باشد.

ک - تعیین نحوه اداره واحدهای تولید، خدماتی، کارگاهی و بهداشت و درمانی مؤسسه در چهار چوب ضوابطی که به تصویب هیأت‌وزیران خواهد رسید.

ل - تعیین میزان پرداخت حق‌التحقیق، حق‌التدریس، حق‌الترجمه، حق‌التألیف و نظایر آن.

م - بررسی گزارش مؤسسه که از طرف رییس مؤسسه ارائه می‌شود.

ن - تصویب مقررات استخدامی اعضای هیأت علمی مؤسسه که به منظور هماهنگی پس از تأیید وزارتخانه مربوط قابل اجرا خواهد بود.

س - تعیین شهریه ارزی و یا ریالی دانشجویان خارجی و انتقال دانشجویان ایرانی دانشگاه‌های خارجی، شرایط علمی پذیرش و ظرفیت پذیرش، اجازه دعوت از متخصصان ایرانی خارج از کشور و متخصصان خارجی برای رفع نیازهای آموزشی و پژوهشی و پرداخت‌های ارزی و ریالی آن.

غ - تعیین شهریه ثابت و متغیر دوره‌های دایر پردیسهای دانشگاهی (بند ۶ بخشنامه شماره ۲۲/۱۱۳۶۷۷-۱۳۹۰/۶/۳۰ معاونت آموزشی وزارت متبوع موضوع دستورالعمل اجرای شیوه‌نامه تأسیس پردیسهای دانشگاهی مصوب مورخ ۱۳۹۰/۵/۱ شورای گسترش آموزش عالی)»

مصوبه یاد شده مستند به بند «ب» از ماده ۷ قانون تشکیل هیأت‌های امنای مصوب گردیده، در حالی که

اولاً- بند مذکور ناظر بر تشکیلات اداری مؤسسه بوده که آن هم تابع شرایط خاص مقرر در آن بند می‌باشد، به عبارت دیگر موضوع این بند ساختار تشکیلاتی و اداری دانشگاه می‌باشد که سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران خارج از شمول آن بوده و به فرض آن که در چارچوب این ساختار نیز قرار گیرد، هیأت امنای دانشگاه می‌بایست پیشنهاد تشکیل سازمان فوق را به وزارتخانه مربوط ارائه تا با هماهنگی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی برسد که در عمل این امر

دانشگاه مجاز به تأسیس شرکت تجاری نمی‌باشد، سالبه به انتفاع موضوع است. در خصوص اهداف تأسیس این سازمان نیز لازم به ذکر است، با توجه به اینکه براساس قوانین برنامه توسعه و ماده (۱) قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه، دانشگاه‌ها دارای استقلال مالی می‌باشند و جوهی که از دولت دریافت می‌نمایند، صرفاً در ردیف کمک قرار دارد، دانشگاه جهت رفع نیازهای خود ناگزیر از کسب در آمد اختصاصی بوده و باید با توسعه علم و دانش و تجاری‌سازی آن برای رفع نیازهای خود در آمدزائی نماید. بر اساس ماده ۲ قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، یکی از مأموریت‌های اصلی وزارت علوم تحقیقات و فناوری «اتخاذ تدابیر لازم به منظور افزایش کارآئی و اثربخشی تحقیقات کشور و توسعه تحقیقات کاربردی با همکاری دستگاه‌های ذی ربط» می‌باشد.

هیأت امناء دانشگاه تهران نیز در راستای اجرای سیاست‌های اقتصادی مقاومتی، قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم و استفاده بهینه از منابع، امکانات و ظرفیت‌های مادی و معنوی دانشگاه تهران به عنوان نماد آموزش عالی و دانشگاه مادر، در جهت تولید و تجاری‌سازی علم با تأسیس سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری موافقت می‌نماید. تأسیس این سازمان نه تنها از حدود اختیارات هیأت امناء خارج نمی‌باشد بلکه اساساً جزء وظایف ذاتی دانشگاه‌ها است که تا کنون مغفول مانده و به آن توجهی نشده است. اجرای این وظیفه ذاتی، دانشگاه‌ها را از حالت منفعل خارج کرده و سبب پویایی علم و صنعت به عنوان دو امر مکمل هم خواهد شد. با عنایت به این امر، برخلاف آنچه در گزارش سازمان بازرسی بیان شده، تأسیس سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری با هدف استفاده از منابع، امکانات و مزیت‌های دانشگاه تهران در راستای تجاری‌سازی علم و تقویت تجارب علمی نه تنها خلاف قانون نبوده، بلکه در راستای اجرای قانون و تکالیف قانونی مقرر برای دانشگاه‌ها می‌باشد.

۳- براساس مصوبه مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ هیأت امناء دانشگاه تهران صرفاً به کلیات اساسنامه سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری موافقت نموده و متن اساسنامه سازمان تصویب نشده است. به موجب مصوبه بند (۱) صورتجلسه دومین نشست عادی از دور پنجم هیأت امناء دانشگاه تهران مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ صرفاً با کلیات اساسنامه سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری موافقت شده و بررسی دقیق کارشناسی و حقوقی نحوه ایجاد سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران بر اساس اساسنامه پیشنهادی به هیأت سه نفره مذکور در این مصوبه ارجاع شده است. بر اساس این مصوبه، جزئیات اساسنامه این سازمان به تصویب هیأت امناء نرسیده و صرفاً با کلیات اساسنامه سازمان موافقت شده است. تأسیس این سازمان بر اساس مصوبه مذکور بوده و فعالیت آن به عنوان بخشی از ساختار سازمانی دانشگاه تهران از تاریخ تأسیس تاکنون ادامه داشته است. همچنین مصوبات متعدد هیأت امناء در خصوص «انتخاب حسابرس مالی سازمان»، «مقررات مالی مربوط به سازمان»، «تصویب ساختار سازمانی» و «تأسیس شرکت‌های زیر مجموعه سازمان» و سایر مصوبات مربوط به سازمان توسعه که مؤخر بر مصوبه هیأت امناء در خصوص تأسیس این سازمان می‌باشد، بیانگر آن است که فعالیت‌های سازمان مستند به مصوبات هیأت امناء دانشگاه است و این مصوبات بر قانونی بودن تأسیس و ادامه فعالیت این سازمان دلالت دارد.

در خاتمه ضمن تأکید بر اینکه تأسیس و ادامه فعالیت سازمان توسعه به عنوان بخشی از ساختار تشکیلاتی و یکی از معاونت‌های دانشگاه، مستند به مجوزهای موجودی قانونی است و همچنین ضمن تأکید بر ضرورت فعالیت‌های مربوط به توسعه و سرمایه‌گذاری، لازم به ذکر است براساس دستور مورخ ۱۳۹۶/۶/۲۰ رییس دانشگاه تهران و به منظور بهینه و چابک‌سازی فعالیت‌های این معاونت، مقرر شده پس از بررسی کارشناسی نسبت به تجدید ساختار آن اقدام گردد. این بازنگری و تجدید ساختار، در حال حاضر با مدیریت معاونت برنامه‌ریزی و توسعه، معاونت اداری و مالی و اداره کل امور حقوقی دانشگاه تهران در جریان است و ساختار نهایی این معاونت، در دست طراحی است. با عنایت به مراتب مذکور، مصوبه هیأت امناء دانشگاه تهران در خصوص تأسیس سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری، در حدود اختیارات قانونی این هیأت بوده و با قوانین حاکم بر زمان تصویب قوانین مؤخر هیچ‌گونه مغایرتی ندارد. بر این اساس اتخاذ تصمیم شایسته دائر بر رد شکایت مورد استدعاست.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۸۹/۶/۱۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

نظر به اینکه مطابق اصل ۸۵ قانون اساسی، تصویب اساسنامه دائمی سازمانهای دولتی بر عهده مجلس شورای اسلامی است و مجلس می‌تواند این وظیفه را به دولت یا کمیسیون مربوطه دولت واگذار کند و از طرفی بند الف ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۸۳ که حاکم به زمان تصویب مصوبه بوده و نیز احکام مشابه در ماده ۲۰ قانون برنامه پنجساله

تصمیم‌گیری دانشگاه و مرجع صالح برای وضع مقرر و آیین‌نامه در امور استخدامی، اداری، مالی و تشکیلاتی دانشگاه‌ها است. بر اساس بند (ب) ماده این قانون، یکی از وظایف و اختیارات هیأت امناء «تصویب سازمان اداری مؤسسه براساس ضوابطی که به پیشنهاد وزارتخانه‌های مربوط با هماهنگی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی خواهد رسید» می‌باشد. مطابق این بند، اصلاح یا تصویب تشکیلات اداری دانشگاه‌ها، تابع شرایط خاص مقرر در این بند بوده، اما براساس قوانینی که پس قانون فوق‌الذکر تصویب شده، حدود اختیارات هیأت امناء گسترش یافته و محدودیتها و تشریفات مندرج در این بند برای تصویب سازمان اداری دانشگاه‌ها از میان رفته است. از جمله این قوانین ماده (۱۰) قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مصوب ۱۳۸۳/۵/۱۸ مجلس شورای اسلامی می‌باشد. براساس این ماده «دانشگاه‌ها ... دارای شخصیت حقوقی مستقل هستند و برابر ضوابط و آیین‌نامه‌های خاص مالی معاملاتی، اداری، استخدامی و تشکیلاتی که به تصویب هیأت امناء و تأیید وزیر می‌رسد، اداره می‌شود».

همان طور که آشکار است به موجب این قانون که مؤخر بر قانون تشکیل هیأت امناء دانشگاه‌ها می‌باشد، حدود اختیار هیأت امناء گسترش یافته و هیأت امناء در تصویب آیین‌نامه و مقررات مربوط به ساختار تشکیلاتی دانشگاه دارای اختیار تام و کامل می‌باشد و ساختار تشکیلاتی دانشگاه‌ها صرفاً با تصویب هیأت امناء و تأیید وزیر قطعی شده و نیازی به اخذ مجوز و یا تأییدیه از شورای عالی انقلاب فرهنگی نمی‌باشد. استقلال استخدامی، اداری، مالی و از جمله استقلال تشکیلاتی دانشگاه‌ها، با تصویب بند (الف) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه مصوب ۱۳۸۴ با صراحت بیشتری مورد تأیید قرار گرفت. مطابق این بند «دانشگاه‌ها ... صرفاً بر اساس آیین‌نامه‌ها و مقررات اداری، مالی، استخدامی و تشکیلاتی خاص مصوب هیأت‌های امنای مربوط که حسب مورد به تأیید وزراء علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ... اداره خواهند شد». بند (ب) این ماده به صراحت بیان می‌دارد «هر گونه اصلاح ساختار مالی، اداری، استخدامی و تشکیلاتی دانشگاه‌ها منحصراً مشمول مفاد این ماده می‌باشد». همان طور که آشکار است، براساس بند (الف) و بند (ب) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه، هر گونه اصلاح ساختار تشکیلاتی دانشگاه‌ها، با تصویب هیأت امناء و تأیید وزیر انجام می‌شود و قید کلمه منحصراً در بند (ب) این ماده بیانگر آن است که در اصلاح ساختار هیچ‌گونه الزامی به اخذ مجوز از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و تأیید از شورای عالی انقلاب فرهنگی وجود ندارد. بند (ب) ماده ۲۰ قانون برنامه پنجم توسعه و ماده ۱ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه نیز عیناً بر مفاد بندهای (الف) و (ب) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه، تأکید دارند.

همان طور که آشکار است، مطابق قوانین فوق‌الذکر، تصمیم‌گیری در خصوص امور تشکیلاتی و سازمان اداری دانشگاه‌ها، صرفاً در اختیار هیأت امناء دانشگاه بوده و می‌باشد. ذکر کلمه «صرفاً» در بند الف ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه و منحصراً در بند (ب) این ماده و کلمه «فقط» در بند (ب) ماده ۲۰ قانون برنامه پنجم توسعه و ماده ۱ احکام دائمی برنامه‌های توسعه، بیانگر این است که نه تنها هیأت امناء واجد اختیار تام و کامل در خصوص امور اداری، مالی و تشکیلاتی دانشگاه می‌باشد، بلکه اختیار سایر مراجع و نهادها ذیربط در این خصوص سلب شده و صرفاً هیأت امناء در این خصوص دارای اختیار است و هیچ مرجع دیگری قانوناً اختیار اتخاذ تصمیم در خصوص امور اداری، مالی، استخدامی و تشکیلاتی دانشگاه‌ها را نخواهد داشت. هیأت امناء دانشگاه تهران نیز در تاریخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ با اختیارات حاصل از ماده (۱۰) قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم و بندهای (الف) و (ب) ماده ۴۹ قانون برنامه چهارم توسعه (به عنوان قانون حاکم در زمان اتخاذ تصمیم از سوی هیأت امناء) جهت ساماندهی اموری نظیر موقوفات دانشگاه، تأسیس سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه، به عنوان یک سازمان که از نظر تشکیلاتی و اداری وابسته به دانشگاه تهران و جزئی از بدنه اداری دانشگاه است، تصویب نموده و وزیر علوم تحقیقات و فناوری به عنوان رییس هیأت امناء با اصلاح ساختار تشکیلاتی دانشگاه تهران در این خصوص موافقت نموده است. لذا اقدام هیأت امناء وفق نص صریح قوانین مذکور بوده و مصوبه هیأت امناء دانشگاه هیچ‌گونه مغایرتی با قوانین ندارد.

۲- سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری دانشگاه تهران به عنوان بخشی از سازمان اداری و تشکیلاتی دانشگاه است و رییس این سازمان در ساختار اداری، معاون رییس دانشگاه می‌باشد. همان طور که به استحضار رسید، بر اساس قوانین فوق‌الذکر، دانشگاه دارای استقلال اداری، مالی و تشکیلاتی می‌باشد و سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری بخش از ساختار تشکیلاتی دانشگاه و جزئی از بدنه اداری دانشگاه محسوب می‌شود و در ساختار تشکیلاتی، رییس این سازمان، معاون رییس دانشگاه تهران می‌باشد. این سازمان شرکت تجاری نبوده که این بحث قابل طرح باشد که آیا دانشگاه‌ها مجاز به تأسیس شرکت تجاری می‌باشند و یا خیر؟ با عنایت به اینکه سازمان توسعه و سرمایه‌گذاری جزء ساختار تشکیلاتی دانشگاه و شرکت تجاری محسوب نمی‌شود، ایرادات مطرح شده از سوی شاکی مبنی بر اینکه

پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۸۹ و ماده یک قانون احکام دائمی قوانین برنامه، هیأت امناء دانشگاهها را صرفاً از لحاظ رعایت مقررات عمومی مستثنی کرده و این امر شامل اصول قانون اساسی نمی‌شود، بنابراین بند ۱ مصوبه مورخ ۱۳۸۹/۸/۱۷ هیأت امناء دانشگاه تهران مغایر قانون اساسی و خارج از حدود اختیارات وضع شده است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمد کاظم بهرامی

شماره ۹۸۰۱۱۴۰

۱۳۹۸/۸/۴

بسمه تعالی

جناب آقای اکبر پور

رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه‌های ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۰۶۴ الی ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۰۶۴ مورخ ۱۳۹۸/۵/۲۲ جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیر کل هیأت عمومی و هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۸/۵/۲۲ شماره دادنامه: ۱۰۶۴-۱۰۶۳-۱۰۶۲

شماره پرونده: ۱۱۴۲/۹۸، ۱۱۴۱/۹۸، ۱۱۴۰/۹۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

اعلام‌کننده تعارض: سازمان خصوصی‌سازی (وزارت امور اقتصادی و دارایی)، شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷، آقای رحیم یوسف پورکلور

موضوع: اعلام تعارض در آراء صادر شده از شعب دیوان عدالت اداری

گردش کار: شاکیان پرونده‌های موضوع تعارض از کارکنان شرکت‌هایی هستند که در اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی سهام آنها به بخش غیردولتی واگذار شده است و خواسته آنها این است که در اجرای ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری از قطع رابطه استخدامی آنها با دستگاه اجرایی دولتی جلوگیری شود لیکن برخی از شعب دیوان با استنباط متفاوت از قانون این افراد را مشمول تبصره ۱ ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده ۳۱ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی دانسته و با اعتقاد به اینکه بعد از واگذاری سهام شرکت رابطه استخدامی کارکنان آن با دستگاه دولتی قطع می‌شود حکم به رد شکایت صادر کرده اند و برخی شعب با اعتقاد به اینکه در انتقال این شرکتها مفاد ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره ۳ آن در مورد اولویت‌بندی انتخاب کارکنان به عمل نیامده است حکم به ورود شکایت صادر کرده‌اند.

گردش کار پرونده‌ها و مشروح آراء به قرار زیر است:

الف: شعبه ۲۶ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده‌های شماره ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۱۱۷۱، ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۲۲۹۱، ۹۸۰۹۹۸۰۹۰۰۱۰۲۳۹۷، ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۱۱۷۱ دادخواست آقایان مهدی حضرتی کله سر، احمد علیزاده ابراهیمی، سید محمود حسینی به طرفیت سازمان خصوصی‌سازی - وزارت صنعت، معدن و تجارت و به خواسته اجرای ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری به موجب دادنامه‌های شماره ۱۳۹۶/۴/۲۷، ۱۳۹۶/۴/۲۷، ۱۳۹۶/۴/۲۷، ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۱۱۷۲ و ۱۳۹۶/۴/۲۷، ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۱۱۹۹ و ۱۳۹۶/۵/۱ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

نظریه اینکه حسب اظهارات شاکی و مشتکی‌عنه‌ها شرکت فرش ایران که شاکی کارمند آن بوده مطابق مقررات حاکم در قانون اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ به بخش خصوصی واگذار شده و برابر ماده ۳۱ همان قانون رابطه استخدامی وی با دولت قطع شده است و آنچه در ماده ۲۶ قانون مدیریت خدمات کشوری ملحوظ است مربوط به مواردی است که وظایف دولت به بخش غیردولتی واگذار می‌شود نه مالکیت آن لذا با توجه به توضیحات مکتوب طرف شکایت به شرح لایحه دفاعیه واصله و با عنایت به مفاد سایر محتویات پرونده بالاخص مفاد جوابیه واصله که دلالت بر صحت اقدامات و تصمیمات مشتکی عنه داشته و بر همین اساس چون تخلفی از قوانین و مقررات ذیربط در این مورد مشهود نیست و ایراد موجهی از سوی شاکی به عملکرد آن مرجع وارد نگردیده است و خواسته مطروحه فوق‌الذکر بنا بر کیفیت موجود قابلیت تحقق را ندارد و الزام طرف شکایت به اجابت خواسته مزبور فاقد مبنای قانونی است، بنابراین به استناد مواد ۱۰، ۵۸ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ حکم به رد شکایت صادر و اعلام می‌گردد. این

رأی وفق ماده ۶۵ قانون اخیرالذکر ظرف ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان است.

دادنامه شماره ۱۰۱۱۷۱-۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۱۱۷۱-۱۳۹۶/۴/۲۷ به علت عدم تجدیدنظرخواهی قطعیت یافته است.

دادنامه شماره ۱۰۱۱۷۲-۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۱۱۷۲-۱۳۹۶/۴/۲۷ به موجب رأی شماره ۱۳۹۷/۴/۵-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۹۰۱۱۷۸ شعبه ۲۶ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است و تجدیدنظرخواهی از دادنامه شماره ۱۰۱۱۹۹-۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۱۱۹۹-۱۳۹۶/۵/۱ شعبه ۲۶ بدوی دیوان عدالت اداری به علت خارج از مهلت بودن، طی دادنامه شماره ۱۳۹۶/۸/۱۵-۹۶۰۹۹۷۰۹۵۵۹۰۲۵۷۳ شعبه ۲۶ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری غیرقابل پذیرش اعلام شده است.

ب: شعبه ۲۷ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۱۳۹۸/۳۰۳۰۱۷۸۶-۹۵۰۹۹۸۰۹۰۰۳۰۱۷۸۶ با موضوع دادخواست آقای سعید اناری به طرفیت سازمان خصوصی‌سازی وزارت صنعت، معدن و تجارت و به خواسته الزام به اعمال بند الف ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری مبنی بر انتقال به وزارت صنعت، معدن و تجارت به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۶/۴/۳-۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۳۰۰۹۶۰ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

نظر به اینکه به موجب ماده ۳۱ قانون اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی ارتباط استخدامی کارکنان بنگاه‌های دولتی واگذار شده با دستگاه‌های اجرایی ذیربط قطع می‌گردد بنابراین با توجه به اینکه سهام شرکت سهامی فرش ایران در راستای رد دیون دولت به بانک تجارت واگذار شده است به تبع آن ارتباط استخدامی نامبرده با وزارت صنعت، معدن و تجارت قطع گردیده است در ما نحن فیه با عنایت به اینکه شرکت سهامی فرش به صورت شرکت خصوصی اداره می‌شود امکان انتقال از بخش خصوصی به بخش دولتی فاقد وجهت قانونی است اعمال بند الف ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری با توجه به تبصره ۳ ذیل آن مربوط به زمانی می‌باشد که نقل و انتقال کارمند صورت نگرفته است لذا شکایت شاکی را غیروارد تشخیص و مستنداً به مواد ۱۰ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به رد شکایت شاکی صادر و اعلام می‌نماید. رأی صادره ظرف مهلت ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ قابل اعتراض در محاکم تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی مذکور به علت خارج بودن از مهلت قانونی تجدیدنظرخواهی در شعبه ۲۸ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۶/۹/۱۳-۹۶۰۹۹۷۰۹۵۶۳۰۳۳۹۹ قرار رد تجدیدنظرخواهی صادر کرده است.

ج: شعبه ۳۹ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۱۳۹۸/۱۳۶۱-۹۶۰۹۹۸۰۹۵۷۶۰۳۳۶۱ با موضوع دادخواست آقای غلامرضا طاهرخانی به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران - شرکت غله و خدمات بازرگانی قزوین و به خواسته اعتراض به تغییر وضعیت استخدامی از رسمی به شرکتی و احراز تخلف خواننده از قوانین و مقررات به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۷/۳/۲۰-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۷۶۰۳۳۵ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

در خصوص شکایت شاکی فوق‌الذکر به طرفیت خواندگان فوق‌الذکر به خواسته فوق‌الاشاره این شعبه با بررسی محتویات پرونده، ملاحظه شکایت شاکی و دلایل و مستندات ارائه شده از ناحیه ایشان، ملاحظه لایحه دفاعیه خواننده با بررسی محتویات پرونده ملاحظه می‌گردد که در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی نسبت به فروش صد در صد سهام شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ (گیلان - قزوین - اردبیل) اقدام می‌گردد و برابر ماده ۲۱ قانون اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی رابطه استخدامی شاکی با دولت قطع می‌گردد و آنچه در ماده ۲۶ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶ مقرر گردیده است در مواردی است که وظایف دولت به بخش غیردولتی واگذار گردد این‌گونه مالکیت آن به بخش غیردولتی واگذار گردد علی‌هذا نظر به موارد معنونه شکایت شاکی را غیرموجه تشخیص و مستنداً به مواد ۱۰ و ۱۱ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به رد شکایت شاکی صادر و اعلام می‌نماید. رأی صادره ظرف مدت بیست روز پس از ابلاغ قابل اعتراض در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی مذکور به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۷/۸/۲۱-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۲۰۳۲۲۹ شعبه ۲۴ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

د: شعبه ۴۱ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده‌های شماره ۱۳۹۸/۲۷۶۸-۹۶۰۹۹۸۰۹۵۷۵۰۲۷۶۴، ۱۳۹۸/۲۷۶۸-۹۶۰۹۹۸۰۹۵۷۵۰۲۷۶۴ و ۱۳۹۸/۲۷۵۲-۹۶۰۹۹۸۰۹۵۷۵۰۲۷۵۲ با موضوع دادخواست شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ سهامی خاص به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران، آقایان رحیم یوسف پور، عارف رنجبر کرد قشلاقی، بهروز آذری پریواتلو، جلیل برقیان خیابانی و به خواسته اعتراض ثالث نسبت به دادنامه‌های شماره ۱۳۹۶/۸/۶-۱۴۷۷، ۱۳۹۶/۸/۱۰-۱۴۷۷،

خواسته مستنداً به بند الف ماده ۲۱ و تبصره ۳ همین ماده حکم به ورود و الزام به اجابت خواسته شاکی صادر و اعلام می‌گردد. رأی صادره ظرف مهلت بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری است.

در اثر تجدیدنظرخواهی از رأی مذکور شعبه ۲۴ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۹۵۵۲۰۳۵۰۲-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۲۰۳۵-۱۳۹۷/۹/۱۲ به شرح زیر رأی صادر کرده است.

با توجه به اینکه ۱۰۰٪ سهام و مالکیت شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ در اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی برابر مزایده مورخ ۱۳۹۵/۹/۲۹ به بخش خصوصی واگذار شده است لذا کارمندان شرکت واگذار شده مشمول مقررات تبصره ۱ ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری می‌باشند که در اجرای ماده ۳۱ قانون صدرالذکر ارتباط استخدامی کارکنان شرکت واگذار شده با دستگاه اجرایی قطع شده و قوانین و مقررات قانون کاربر کارمندان شرکت واگذار شده اعمال می‌شود و این افراد کارمندان کارفرمای جدید محسوب شده‌اند. بنابراین مقررات صدر ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری راجع به کارمندی اجرا می‌گردد که تمام و یا قسمتی از وظایف دستگاه اجرایی به بخش غیردولتی واگذار شود که به لحاظ واگذاری مالکیت شرکت فوق کارمندان مربوطه خارج از شمول تعریف آن محسوب می‌شوند، لذا با توجه به مراتب فوق تجدیدنظرخواهی به عمل آمده را وارد تشخیص و در اجرای ماده ۷۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری ضمن نقض دادنامه تجدیدنظر خواسته شده حکم به رد شکایت شاکی صادر می‌شود. این رای قطعی است.

و: شعبه ۴۰ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۹۵۰۹۹۸۰۹۰۲۴۰۱۳۲۴ با موضوع دادخواست آقای سیدکیانوش آریان راد به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی - شرکت غله و خدمات بازرگانی و به خواسته الزام طرفین شکایت به اجرای ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره‌های ۲ و ۳ و ماده ۲۲ و آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۲۱ و ماده ۱۲۱ قانون مذکور و در راستای اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و فراهم‌سازی شرایط انتقال به سایر واحدهای همان دستگاه یا دستگاه اجرایی دیگر و ابطال بند ۹ دستورالعمل شماره ۵۹۷۰۱۹-۱۳۹۵/۴/۱۲ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی به موجب دادنامه شماره ۹۵۰۹۹۷۰۹۰۲۴۰۳۰۹۷-۹۶۰۹۹۷۰۹۰۲۴۰۳۰۹۷ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

در مورد شکایت شاکی مبنی بر الزام طرفین شکایت به اجرای ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره‌های ۲ و ۳ و ماده ۲۲ و آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۲۱ و ۱۲۱ قانون مذکور در راستای اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و فراهم‌سازی شرایط انتقال به سایر واحدهای دستگاه یا دستگاه اجرایی دیگر و ابطال بند ۹ دستورالعمل شماره ۵۹۷۰۱۹-۱۳۹۵/۴/۱۲ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی اولاً: نظر به اینکه مطابق اوراق و محتویات پرونده شرکت متبوع شاکی در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی به صورت صد در صد به بخش خصوصی واگذار شده است و آنچه که در ماده ۲۴ قانون مدیریت خدمات کشوری ملحوظ است مربوط به مواردی است که وظایف دولت به بخش غیردولتی واگذار می‌شود نه مالکیت آن و در ما نحن فیه موضوع منصرف از صدر ماده ۲۴ بوده و مشمول تبصره ۱ ماده یاد شده است و با عنایت به اینکه مطابق ماده ۳۱ قانون اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ ارتباط استخدامی شاکی با دستگاه اجرایی ذیربط پس از واگذاری قطع گردیده است لذا خواسته شاکی وارد نمی‌باشد و مستنداً به مواد فوق و مواد ۱۰ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به رد شکایت شاکی صادر و اعلام می‌گردد و در خصوص قسمت دوم خواسته شاکی مبنی بر ابطال بند (۹) دستورالعمل شماره ۵۹۷۰۱۹-۱۳۹۵/۴/۱۲ نظر به اینکه مطابق بند ۱ ماده ۱۲ قانون اخیرالذکر رسیدگی به موضوع در صلاحیت هیأت عمومی دیوان عدالت اداری است لذا با عنایت به مراتب فوق و مستنداً به ماده ۴۸ قانون مذکور قرار عدم صلاحیت این شعبه به شایستگی و صلاحیت هیأت عمومی دیوان عدالت اداری صادر و اعلام می‌گردد. رأی صادره ظرف مهلت بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری است.

رأی مذکور به موجب رأی شماره ۹۵۵۲۰۳۵۰۴-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۲۰۳۵-۱۳۹۷/۹/۱۲ شعبه ۲۴ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

ز: شعبه ۲۶ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۰۱۰۵۴۶ با موضوع دادخواست خانم رباب گشادست به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران و به خواسته الزام به رعایت مقررات و قوانین و جلوگیری از قطع رابطه استخدامی به موجب دادنامه شماره ۹۵۰۹۹۷۰۹۰۱۰۳۰۱۵-۹۶۰۹۹۷۰۹۰۱۰۳۰۱۵ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

نظر به اینکه شاکی از کارمندان رسمی شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ بوده و شرکت موصوف در اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش

۱۴۷۹-۱۳۹۶/۸/۱۰، ۱۴۶۷-۱۳۹۶/۸/۱۰ و صدور حکم مبنی بر نقض و الغاء و بی‌اعتباری حکم صادره و الزام طرف شکایت به رعایت ماده ۳۱ قانون اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به موجب دادنامه‌های شماره ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۷۵۰۲۳۷۰-۱۳۹۶/۱۱/۲۴، ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۷۵۰۲۳۷۴-۱۳۹۶/۱۱/۲۴، ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۷۵۰۲۳۸۳-۱۳۹۶/۱۱/۲۴، ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۷۵۰۲۳۷۵-۱۳۹۶/۱۱/۲۴ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

با بررسی مدارک موجود در پرونده، دیده می‌شود که اقدامات و تصمیمات اتخاذ شده راجع به موضوع خواسته وفق قوانین و مقررات صورت گرفته و شرکت شاکی در پرونده سابق نیز ورود و در روند دادرسی دخالت داشته است شاکی هم نتوانسته ثابت کند که از قوانین تخلف شده است. بنابراین شعبه با احراز شرایط قانونی مستند به ماده ۵۷ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به رد شکایت صادر و اعلام می‌نماید. رأی صادره در بازه زمانی بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

در اثر تجدیدنظرخواهی از رأی مذکور شعبه ۲۴ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه‌های شماره ۹۵۵۲۰۳۰۲۱-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۲۰۳۰۲۱-۱۳۹۷/۶/۵، ۹۵۵۲۰۳۰۱۹-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۲۰۳۰۱۹-۱۳۹۷/۶/۵، ۹۵۵۲۰۳۰۲۳-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۲۰۳۰۲۳ و ۱۳۹۷/۶/۶-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۵۲۰۳۰۲۳ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

با توجه به اینکه ۱۰۰٪ سهام و مالکیت شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ در اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی برابر مزایده مورخ ۱۳۹۵/۹/۲۹ به بخش خصوصی واگذار شده است لذا کارمندان شرکت واگذار شده مشمول مقررات تبصره ۱ ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری می‌باشند که در اجرای ماده ۳۱ قانون صدرالذکر ارتباط استخدامی کارکنان شرکت واگذار شده با دستگاه اجرایی قطع شده و قوانین و مقررات قانون کاربر کارمندان شرکت واگذار شده اعمال می‌شود و این افراد کارمندان کارفرمای جدید محسوب شده‌اند. بنابراین مقررات صدر ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری راجع به کارمندی اجرا می‌گردد که تمام و یا قسمتی از وظایف دستگاه اجرایی به بخش غیردولتی واگذار شود که به لحاظ واگذاری مالکیت شرکت فوق کارمندان مربوطه خارج از شمول تعریف آن محسوب می‌شوند لذا با توجه به مراتب فوق تجدیدنظرخواهی به عمل آمده را وارد تشخیص و در اجرای ماده ۷۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری ضمن نقض دادنامه تجدیدنظرخواسته برابر ماده ۵۷ همان قانون اعتراض ثالث را وارد تشخیص و به تبع آن دادنامه شماره ۱۴۶۷-۱۳۹۶/۸/۱۰ شعبه ۴۱ بدوی را نیز نقض و با توجه به توضیحات صدرالاشعار اقدامات انجام شده را مغایر با قانون ندانسته و حکم به رد شکایت صادر می‌شود. این رای قطعی است.

ه: شعبه ۳۶ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۹۵۰۹۹۸۰۹۵۷۰۰۱۵۵۵ با موضوع دادخواست آقای سیدعلی جباری به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران - شرکت غله و خدمات بازرگانی - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و به خواسته الزام شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران، وزارت جهاد کشاورزی و شرکت غله و خدمات کشوری به رعایت قوانین و اجرای مفاد ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و ابطال دستورالعمل سازمان مدیریت و الزام به رفع موانع جابه جایی و نقل و انتقال کارکنان به موجب دادنامه شماره ۹۵۷۰۰۰۳۳۲-۹۷۰۹۹۷۰۹۵۷۰۰۰۳۳۲ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

در خصوص شکایت شاکی آقای سید علی جباری به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران؛ شرکت غله و خدمات بازرگانی؛ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی با خواسته الزام شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران، وزارت جهاد کشاورزی و شرکت غله و خدمات بازرگانی به رعایت قوانین و اجرای مفاد ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و ابطال دستورالعمل سازمان مدیریت و الزام به رفع موانع جابه جایی و نقل و انتقال کارکنان، با توجه به مفاد و محتویات پرونده و مستندات پیوست آن و لویای دفاعیه تقدیمی مشتکی عنهم، نظر به اینکه وفق ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری شرکت‌های دولتی دستگاه اجرائی نامیده می‌شوند همچنین به موجب ماده ۲۱ همین قانون با کارمندان رسمی و یا ثابت دستگاه‌های اجرائی که تمام یا بخشی از وظایف آنها به بخش غیردولتی واگذار می‌گردد به یکی از ۵ روش مذکور در این ماده (من جمله بند الف. انتقال به سایر واحدهای همان دستگاه یا دستگاه اجرائی دیگر) عمل خواهد شد و مطابق تبصره ۳ همین ماده کارمند می‌تواند سه طریق از طرق پنج گانه فوق را به ترتیب اولویت انتخاب و به دستگاه اجرائی اعلام کند. دستگاه مربوطه مکلف است با توجه به اولویت تعیین شده از سوی کارمند یکی از روشها را انتخاب و اقدام کند بنابراین چون شرکت فوق قبل از واگذاری به بخش غیردولتی تحت تصدی دولت و از شرکت‌های دولتی بوده و وظایف حاکمیتی را بر عهده داشته و با انتقال و واگذاری به بخش خصوصی به صراحت مشمول بند الف ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری می‌باشد علیهذا ضمن پذیرش

شرکتهای دولتی؛ می‌بایست احکام مقرر در تبصره ۱ و تبصره ۲ از ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری استناد جست؛ که با بررسی متن لایحه دفاع طرف شکایت که صراحتاً واگذاری صرفاً سهام شرکت، بدون واگذاری مسئولیتها و امور حاکمیتی را تأیید نموده است؛ چنین استنباط می‌گردد؛ حکم مقرر در تبصره ۱ از قانون مذکور در خصوص شاکی حاکم نبوده و بنابر دیگر طرق مشخص در ماده ۲۱ از قانون، طرف شکایت مکلف به استمراج و نظرخواهی از کارکنان شرکت در تعیین تکلیف استخدامی ایشان بوده است و نسبت به انجام تکلیف قانونی اقدام ننموده و نتیجه آن تضييع حق شاکی در انتخاب سرنوشت استخدامی خویش می‌باشد؛ ضمن احراز موجه بودن شکایت شاکی، به جهت انطباق موضوع خواسته با قانون و احراز عدم اقدام طرف شکایت در انجام تکلیف مقرر؛ به استناد مقررات مذکور و مواد ۱۰، ۱۱، ۵۸، و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت و الزام طرف شکایت بر انجام تکلیف مقرر در خصوص تعیین سرنوشت استخدامی شاکی برای دوران پس از واگذاری سهام شرکت به بخش غیردولتی صادر و اعلام می‌گردد. این رأی ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظرخواهی در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری است.

رأی مذکور به علت عدم تجدیدنظرخواهی قطعیت یافته است.

کد شعبه ۲۶ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۰۰۱۰۵۴۸ با موضوع دادخواست آقای داور صابر به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران و به خواسته الزام به رعایت قوانین و مقررات و جلوگیری از قطع رابطه استخدامی به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۶/۱۰/۲۳-۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۱۰۳۰۱۶ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

نظر به اینکه شاکی از کارمندان رسمی شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ بوده و شرکت موصوف در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش خصوصی واگذار شده است و شرکت مزبور بدون رعایت ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره ۳ ذیل آن در تعیین اولویت‌بندی پس از واگذاری به بخش خصوصی اقدام نموده در حالی که مکلف به نظرخواهی از کارکنان شرکت در تعیین تکلیف استخدامی آنان بوده است با توجه به عدم اقدام طرف شکایت در انجام تکلیف قانونی مستنداً به مقررات معنونه و مواد ۱۰ و ۱۱ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت صادر و اعلام می‌شود. رأی صادره ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی مذکور به موجب رأی شماره ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۵۹۹۰۰۶۹۳-۱۳۹۷/۲/۱۸ شعبه ۲۹ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۸/۵/۲۲ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

الف: تعارض در آراء محرز است.

ب: نظر به اینکه اولاً، سهام شرکتهای موضوع آراء مورد تعارض شامل صد در صد سهام شرکت فرش به موجب قرارداد ۴۳/۱۸۴۶۲-۱۳۹۲/۷/۲۱ و صد درصد سهام شرکت غله منطقه ۷ (استانهای گیلان، اردبیل و قزوین) به موجب قرارداد شماره ۲۵۱۵۳-۱۳۹۵/۱۱/۱۶ به بخش غیردولتی و خصوصی (به ترتیب بانک تجارت و برداران قاجار) واگذار شده است. ثانیاً، پس از فروش و واگذاری سهام شرکت دولتی، حکم تبصره ۱ ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ و مواد ۱۶ و ۳۱ قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم (۴۴) قانون اساسی مصوب ۱۳۸۶/۱۱/۸ در قبل و بعد از واگذاری بر کارمندان این شرکتها حاکم است به این نحو که ارتباط استخدامی آنان با دستگاههای اجرایی ذی‌ربط قطع و قوانین و مقررات قانون کار در مورد آنان اعمال می‌گردد. ثالثاً، حکم مقرر در تبصره ۳ ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری، مبنی بر این که «کارمند می‌تواند سه طریق از طرق پنج گانه فوق را به ترتیب اولویت انتخاب و به دستگاه اجرایی اعلام کند». اشاره به ۵ روش مذکور در صدر ماده ۲۱ مذکور دارد و روشهای پیش‌بینی شده مذکور ناظر به موردی است که اقدام به «واگذاری وظایف» دستگاههای اجرایی به بخش غیردولتی شده است و «واگذاری وظایف» امری متفاوت و متباین با «واگذاری سهام» می‌باشد و قانونگذار در بحث واگذاری سهام، هیچ گونه حق انتخابی به کارمند اعطاء نکرده است بلکه به موجب تبصره ماده ۲۱ قانون مورد اشاره به صراحت اعلام کرده است: «این افراد، کارمندان کارفرمای جدید محسوب می‌شوند.» و نمی‌توانند در بخش دولتی باقی بمانند و یا بعد از واگذاری به بخشهای دولتی منتقل شوند. بنا بر مراتب آراء صادر شده بر غیروارد دانستن شکایت به شرح مندرج در گردش کار صحیح و

خصوصی واگذار شده است و شرکت مزبور بدون رعایت ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و تبصره ۳ ذیل آن در تعیین اولویت‌بندی پس از واگذاری به بخش خصوصی اقدام نموده در حالی که مکلف به نظرخواهی از کارکنان شرکت در تعیین تکلیف استخدامی آنان بوده است با توجه به عدم اقدام طرف شکایت در انجام تکلیف قانونی مستنداً به مقررات معنونه و مواد ۱۰ و ۱۱ و ۶۵ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت صادر و اعلام می‌شود. رأی صادره ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی مذکور به موجب دادنامه شماره ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۹۹۰۱۰۲۴-۱۳۹۷/۳/۲۲ شعبه ۲۹ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری تأیید شده است.

ح: شعبه ۲۸ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۰۰۴۱۰۰۴۱۵ با موضوع دادخواست آقای سیاوش قلی پور به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران و به خواسته الزام به رعایت قوانین و مقررات شغلی ماده ۲۱ (تبصره ۲ و ۳) آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۲ و ۱۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و جلوگیری از قطع رابطه استخدامی با دولت به موجب دادنامه شماره ۹۶۰۹۹۷۰۹۰۰۴۱۰۱۵۱۳-۱۳۹۶/۹/۴ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

با توجه به بررسی اوراق و محتویات پرونده نظر به اینکه شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ در اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش غیردولتی واگذار گردیده است و طرف شکایت می‌بایست با کارمندان خود مطابق با ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری اقدام می‌نمود و با عنایت به اینکه مطابق تبصره ماده مذکور حق انتخاب وضعیت استخدامی از اختیارات شاکی قلمداد گردیده است ولیکن سازمان طرف شکایت به وظیفه قانونی خویش طبق قانون یاد شده عمل ننموده است. بنابراین شکایت مطروحه موجه تشخیص و مستنداً به ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به ورود آن صادر و اعلام می‌گردد. رأی صادره ظرف ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل اعتراض در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد.

رأی مذکور به علت عدم تجدیدنظرخواهی قطعیت یافته است.

ط: شعبه ۴۱ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده‌های شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۵۷۵۰۰۴۵۸ - ۹۶۰۹۹۸۰۹۵۷۵۰۰۴۴۳ با موضوع دادخواست آقایان یحیا گوهری، علی خشامن به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران و به خواسته الزام طرف شکایت به رعایت قوانین و مقررات شکلی و اجرای مفاد ماده ۲۱ و آیین‌نامه‌های اجرایی تبصره ۲ ماده ۲۱ و ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و رفع ممانعت و موافقت اینجانبان به شرکت مرکزی متبوع به یکی از دستگاههای اجرایی به موجب دادنامه‌های شماره ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۷۵۰۱۴۶۹-۱۳۹۶/۸/۱۰، ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۷۵۰۱۴۷۴-۱۳۹۶/۸/۱۰ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

نظر به اینکه شاکی کارمند رسمی شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ بوده و شرکت مذکور زیرمجموعه وزارت جهاد کشاورزی و تحت پوشش شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی بوده که در اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش خصوصی واگذار گردیده از آنجایی که شرکت فوق‌الذکر می‌بایست قبل از واگذاری به بخش خصوصی اقدام به نظرخواهی و اولویت‌بندی راجع به موضوع واگذاری شرکت و سرنوشت شاغلین در اداره طرف شکایت را می‌نمود و در مانحن فیه شرکت مذکور بدون رعایت ماده ۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری حق انتخاب را از شاکی سلب نموده و حقوق مستخدم تضييع گردیده است تخلف از قوانین و مقررات از نظر این مرجع محرز است لذا به استناد به مواد ۱۰-۱۱-۶۵ از قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت و الزام طرف شکایت بر انجام تکالیف مقرر در قانون پس از واگذاری سهام شرکت به بخش خصوصی صادر و اعلام می‌گردد. رأی صادره ظرف مهلت ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل اعتراض در شعب تجدیدنظر دیوان عدالت اداری می‌باشد

آراء مذکور به علت عدم تجدیدنظرخواهی قطعیت یافته است.

ی: شعبه ۴۳ بدوی دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده شماره ۹۶۰۹۹۸۰۹۵۷۱۰۰۶۰۵ با موضوع دادخواست آقای سیدمحسن مهدویان به طرفیت شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران و به خواسته الزام به رعایت قوانین و مقررات شکلی و اجرای مفاد ماده ۲۱ (تبصره ۳) و مواد ۲۱ و ۲۲ آیین‌نامه اجرایی تبصره ۲ ماده ۲۱ و ۱۲۱ قانون مدیریت خدمات کشوری و جلوگیری از قطع رابطه استخدام رسمی قطعی اینجانب با دولت به موجب دادنامه شماره ۹۶۰۹۹۷۰۹۵۷۱۰۰۸۳۲-۱۳۹۶/۷/۲۸ به شرح زیر رأی صادر کرده است:

با توجه به مجموع محتویات پرونده، نظر به اینکه شاکی کارمند شرکت غله و خدمات بازرگانی منطقه ۷ سابقه دولتی و تحت پوشش شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران، زیر مجموعه وزارت جهادکشاورزی می‌باشد و در موضوع تشخیص نوع خصوصی‌سازی

موافق مقررات است. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۲ و ماده ۸۹ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شعب دیوان عدالت اداری و سایر مراجع اداری مربوط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شماره ۵۹/۹۷۰/ت/۵۶۸۹۶هـ

۱۳۹۸/۸/۱

وزارت نفت - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

سازمان اداری و استخدامی کشور

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۸/۷/۳ به پیشنهاد مشترک وزارت نفت و سازمان اداری و استخدامی کشور و به استناد ماده (۱۴) قانون وظایف و اختیارات وزارت نفت - مصوب ۱۳۹۱، اساسنامه صندوق‌های بازنشستگی، پس‌انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت را به شرح زیر تصویب کرد:

اساسنامه صندوق‌های بازنشستگی، پس‌انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت

ماده ۱- صندوق‌های بازنشستگی، پس‌انداز و رفاه کارکنان صنعت نفت که از این پس در این اساسنامه «صندوق» نامیده می‌شود، مؤسسه دارای شخصیت حقوقی، مالی و اداری مستقل بوده و طبق مفاد این اساسنامه اداره می‌شود.

ماده ۲- هدف صندوق، پرداخت مستمری بازنشستگی، از کارافتادگی، غرامت تأمین آتیه، تأمین رفاه، بیمه درمان و سلامت کارمندان و بازنشستگان عضو صندوق و ارایه سایر خدمات وفق مقررات و آیین‌نامه‌های مربوط، مصوبات هیأت امانا و ضوابط داخلی صندوق از طریق به کار انداختن و بهره‌برداری از وجوه بازنشستگی، پس‌انداز و تأمین آتیه کارمندان صنعت نفت و سایر منابع و وجوه با حفظ و افزایش توان مالی صندوق می‌باشد. خدمات و فعالیت‌های صندوق شامل موارد زیر است:

- ۱- دریافت کسور بازنشستگی کارمندان (سهم کارمند و کارفرما)، کسور پس‌انداز و تأمین آتیه کارمندان (سهم کارمندان و کارفرما)، دریافت سرانه خدمات درمانی و رفاهی از واحدهای تابعه صنعت نفت و شرکت‌های واگذار شده و یا در حال واگذاری آن به بخش غیردولتی که مایل به حفظ ارتباط خود با صندوق می‌باشند براساس مقررات و آیین‌نامه‌های مربوط.
- ۲- دریافت کسور بازنشستگی افرادی که عضویت آنها طبق قانون و مقررات و آیین‌نامه‌های مربوط و با تصویب هیأت امانا در صندوق پذیرفته شده باشد.
- ۳- کسر و دریافت کسور تأمین آتیه کارمندان و بازنشستگان (سهم کارمند و کارفرما).
- ۴- پرداخت مستمری به کارمندان بازنشسته و بازماندگان کارمندان متوفی براساس مقررات موضوعه.

۵- ارایه خدمات درمانی، معیشتی و رفاهی کارمندان بازنشسته و افراد تحت تکفل آنان و همچنین بازماندگان کارمندان متوفی براساس ضوابط و دستورالعمل‌های مربوط به هزینه کارفرمای ذی‌ربط.

۶- پرداخت وام و تسهیلات به کارمندان شاغل و بازنشسته از طریق بانک‌های عامل و همچنین مطالبات صندوق پس‌انداز آنان براساس مصوبات مربوط.

۷- پرداخت غرامت و هرگونه مزایای صندوق تأمین آتیه به کارمندان بازنشسته و شاغل.

۸- پرداخت وام و تسهیلات مسکن و وام‌های ضروری به کارمندان و بازنشستگان از طریق بانک‌های عامل.

۹- خرید، فروش، اجاره، استجاره و رهن اموال منقول و غیرمنقول در داخل و خارج کشور.

۱۰- تملک، احداث، تجهیز، توسعه، تکمیل، تعمیر، اداره و بهره‌برداری از تأسیسات و اماکنی که صندوق جزئاً یا کلاً در آن سرمایه‌گذاری کرده است.

۱۱- انجام فعالیت‌های بازرگانی و اقتصادی و مالی از جمله سرمایه‌گذاری و بهره‌گیری از منابع و وجوه در اختیار صندوق به منظور کسب درآمد در داخل و خارج کشور.

۱۲- ایجاد، تأسیس و اداره مؤسسات و شرکت‌های خدماتی، پیمانکاری، ساختمانی، تولیدی، بازرگانی و نظایر آن در داخل و خارج از کشور به منظور کسب درآمد.

۱۳- ادغام یا انحلال مؤسسات و شرکت‌های زیرمجموعه صندوق.

۱۴- افتتاح هر نوع حساب و سپرده‌گذاری نزد بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری خارجی و یا داخلی دارای مجوز از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

۱۵- عقد هرگونه قرارداد خدماتی، مشاوره‌ای، فنی، مالی، حقوقی، پیمانکاری، تأسیساتی، ساختمانی و تأمین کالا و مواد با اشخاص و مؤسسات و شرکت‌ها.

۱۶- انجام سایر خدماتی که به موجب ضوابط، مقررات و دستورالعمل‌های مصوب و یا حسب توافقات و قراردادهای منعقد با اشخاص حقیقی و حقوقی به عهده صندوق گذارده شده یا می‌شود.

۱۷- مشارکت با اشخاص و نهادها، مؤسسات و سازمان‌های دولتی، غیردولتی و عمومی در موضوع فعالیت صندوق.

۱۸- خرید و فروش اوراق مشتقه مالی بهادار و اوراق مشارکت مؤسسات و شرکت‌ها.

۱۹- دریافت هر نوع کمک، اعتبار و وام از شرکت‌های تابعه وزارت نفت و سایر بخش‌ها، قبول صلح و هبه و پذیرش سهام.

۲۰- ارایه تسهیلات مالی از طریق بانک‌های عامل و در چهارچوب ضوابط، مقررات و مصوبات.

۲۱- اخذ تسهیلات اعتباری و مالی اعم از ریالی و ارزی.

۲۲- سایر اموری که برای نیل به هدف صندوق و انجام وظایف فوق و اداره وجوه امانی نزد صندوق‌ها و اداره صندوق لازم و ضروری باشد.

ماده ۳- مدت فعالیت صندوق نامحدود است.

ماده ۴- مرکز اصلی صندوق در تهران است و در صورت لزوم در هر یک از نقاط داخل کشور نسبت به ایجاد و یا انحلال دفتر و یا نمایندگی اقدام می‌گردد.

ماده ۵- اموال، وجوه، درآمدها و دارایی‌های صندوق متعلق به شخصیت حقوقی صندوق بوده و مطلقاً جزو اموال، وجوه، درآمدها و دارایی‌های دولت و وزارت نفت و شرکت‌های اصلی و فرعی تابعه آن و یا سایر اشخاص نمی‌باشد. کلیه اموال، وجوه، درآمدها و دارایی‌های صندوق به هر مبلغ و به هر صورت و کیفیت به هیأت امانای صندوق به عنوان امین سپرده شده تا با مراعات کامل منافع و مصالح صندوق نگاهداری و صرفاً برای تحقق اهداف صندوق به کار گرفته شود. این اموال، وجوه، درآمدها و دارایی‌ها از جمله عبارتند از:

- ۱- دارایی‌های غیرجاری منقول و غیرمنقول استهلاک پذیر، استهلاک ناپذیر، مشهود و نامشهود و همچنین دارایی‌های جاری، حقوق و امتیازات متعلق به صندوق‌ها.
- ۲- وجوه دریافتی بابت کسور بازنشستگی، پس‌انداز و تأمین آتیه اعم از سهم کارمندان و کارفرما.

۳- وجوهی که شرکت‌های تابعه وزارت نفت و کارمندان آنها براساس مقررات صنعت نفت به صندوق پرداخت نموده و یا ملزم به پرداخت می‌باشند.

۴- وجوه حاصل از اخذ خسارات و جرائم مالی برابر قوانین و مقررات.

۵- وجوهی را که شرکت‌های خصوصی شده، براساس مقررات صنعت نفت و تعهد خود به صندوق پرداخت نموده یا ملزم به آن می‌باشند.

ماده ۶- اعضای صندوق عبارتند از:

- ۱- کلیه کارمندان شاغل شرکت‌های تابعه وزارت نفت و شرکت‌های واگذار شده که کسور بازنشستگی آنان به صندوق واریز می‌شود.
- ۲- کلیه افراد واجد شرایط که عضویت یا انتقال سوابق آنان براساس قوانین و مقررات و آیین‌نامه‌های موضوعه، مورد قبول صندوق قرار گرفته و وجوه مربوط را به صندوق پرداخت نموده‌اند.

۳- کلیه بازنشستگان و از کارافتادگان موضوع بندهای (۱) و (۲) این ماده.

۴- کلیه کارمندان صنعت نفت و یا سایر افراد واجد شرایط که کسور پس‌انداز و تأمین آتیه را به صندوق می‌پردازند.

تبصره - بازماندگان اعضای مذکور در بندهای (۱)، (۲) و (۳) این ماده حسب مقررات، آیین‌نامه‌ها و مصوبات صندوق از امتیازات ذی‌ربط بهره‌مند می‌گردند.

ماده ۷- ارکان صندوق عبارتند از:

۱- هیأت امانا.

۲- هیأت ریسه.

۳- حسابرس مستقل و بازرس قانونی.

ماده ۸- اعضای هیأت امانای صندوق به شرح زیر است:

۱- وزیر نفت (ریس).

۲- وزیر امور اقتصادی و دارایی.

۳- وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی.

۴- اعضای اصلی هیأت مدیره شرکت ملی نفت ایران (در غیاب اعضای اصلی، اعضای علی‌البدل).

۵- مدیران عامل سه شرکت اصلی دیگر تابعه وزارت نفت.

۶- دو تن از بازنشستگان صنعت نفت به انتخاب وزیر نفت.

تبصره ۱- دبیرخانه هیأت امانا، مستقر در امور مجامع شرکت ملی نفت ایران خواهد بود.

تبصره ۲- جلسات عادی هیأت امانا سالی دو بار جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم نسبت به عملیات و صورت‌های مالی سال قبل و گزارش فعالیت‌های هیأت ریسه همراه با گزارش حسابرس مستقل و بازرس قانونی صندوق و همچنین تصویب بودجه سال بعد و انجام سایر اقدامات مذکور در این اساسنامه با دعوت رییس هیأت امانا تشکیل می‌گردد.

هیأت امنای در صورت ضرورت، به دعوت رییس هیأت مذکور یا به درخواست حداقل دو نفر از اعضای هیأت امنای و یا حداقل سه نفر از اعضای هیأت رییس و یا حسابرس مستقل و بازرس قانونی صندوق به صورت فوق العاده نیز تشکیل جلسه می‌دهد. حضور رییس هیأت رییس که از این پس «رییس هیأت» نامیده می‌شود و اعضای هیأت رییس در جلسات هیأت امنای بدون حق رأی بلامانع است.

ماده ۹- اختیارات و وظایف هیأت امنای به شرح زیر است:

۱- راهبری، تعیین سیاست‌ها و خط مشی‌های کلان صندوق.

۲- انتخاب و عزل اعضای هیأت رییس.

۳- انتخاب و عزل حسابرس مستقل و بازرس قانونی و تعیین حق الزحمه آنها.

۴- تصویب ضوابط و مقررات صندوق در خصوص امور مالی، معاملاتی، سرمایه‌گذاری، اداری و استخدامی و نظایر آن.

۵- تصویب تشکیلات کلان و نظامنامه‌ها و برنامه‌های راهبردی، بودجه سالانه، صورت‌های مالی و گزارش عملکرد صندوق.

۶- تصویب شرایط و نحوه اخذ و اعطای هرگونه تسهیلات اعم از داخلی و خارجی.

۷- اتخاذ تصمیم نسبت به هر موضوعی که در دستور جلسه هیأت امنای قرار گیرد در چهارچوب مصوبات قانونی.

۸- بررسی و اظهارنظر نسبت به نتایج حاصل از گزارش‌های مربوط به ارزیابی و محاسبه خالص ارزش فعلی دارایی‌های صندوق و مقایسه آن با خالص ارزش فعلی تعهدات صندوق مبتنی بر محاسبات بیمه‌ای.

۹- اتخاذ تصمیم درباره صلح دعاوی، تعیین داور و ارجاع دعاوی به داور.

۱۰- تعیین حداقل نرخ بازده داخلی مورد انتظار از منابع صندوق و همچنین نرخ بازده مورد قبول طرح‌های تولیدی و سرمایه‌گذاری.

ماده ۱۰- هرگونه تغییر و یا اصلاح مواد این اساسنامه به پیشنهاد هیأت امنای و پس از تأیید وزیر نفت، با تصویب هیأت وزیران می‌باشد.

ماده ۱۱- هیأت رییس صندوق مرکب از یک نفر رییس هیأت و شش نفر عضو اصلی دیگر می‌باشد. دو نفر نیز به عنوان عضو علی‌البدل انتخاب می‌شوند که در غیاب اعضای اصلی به جای آنان در جلسات شرکت می‌نمایند. کلیه اعضای هیأت رییس از بین کارکنان و بازنشستگان صنعت نفت و در صورت لزوم، متخصصین خارج از صنعت نفت توسط هیأت امنای انتخاب و با حکم وزیر نفت منصوب می‌شوند. رییس هیأت نیز از میان اعضای اصلی توسط هیأت امنای انتخاب و با حکم وزیر نفت منصوب می‌شود.

تبصره ۱- کلیه اعضای هیأت رییس باید حداقل دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد در یکی از رشته‌های مالی، حسابداری، اقتصاد، حقوق، علوم بانکی، بیمه، مدیریت، گروه پزشکی و یا فنی و مهندسی بوده و حداقل دوسوم آنها دارای پانزده سال سابقه فعالیت در صنعت نفت باشند. رییس هیأت به صورت موظف انجام وظیفه می‌نماید.

تبصره ۲- اعضای هیأت رییس در اولین جلسه، از میان خود یک نفر را به عنوان نایب رییس انتخاب می‌کنند. نایب رییس در غیاب رییس هیأت رییس، اداره جلسات را برعهده دارد.

تبصره ۳- در غیاب اعضای اصلی، اعضای علی‌البدل حق رأی خواهند داشت.

تبصره ۴- تمامی اعضای هیأت رییس، به استثنای کارکنان وزارت نفت و شرکت‌های اصلی و فرعی تابعه آن، در زمان تصدی نباید هیچ شغل و یا سمتی در خارج از صندوق اعم از دولتی و غیردولتی و یا مشاوره‌ای یا عضویت در هیأت مدیره شرکت‌های دیگر که فعالیت مشابه یا مرتبط با فعالیت‌های صندوق دارند، داشته باشند.

ماده ۱۲- اداره جلسات هیأت رییس با رییس هیأت و در غیاب وی با نایب رییس هیأت می‌باشد. دبیر هیأت رییس نیز از میان اعضا یا خارج از آن توسط هیأت رییس انتخاب می‌شود.

تبصره - هر یک از اعضای هیأت رییس در صورت عدم حضور در جلسات هیأت رییس به مدت دو ماه متوالی یا چهار ماه متناوب بدون عذر موجه به تشخیص رییس هیأت و تصویب هیأت امنای مستعفی شناخته می‌شود.

ماده ۱۳- مدت عضویت اعضای هیأت رییس سه سال می‌باشد که پس از انقضای دوره تصدی و تا زمان تعیین و انتصاب اعضای جدید هیأت رییس عهده دار انجام وظایف مقرر در این اساسنامه خواهند بود. در صورت استعفا، عزل، فوت و حجر هر یک از اعضای هیأت رییس، به ترتیب مقرر در این اساسنامه ظرف یک ماه نسبت به تعیین جانشین وی اقدام خواهد شد. انتخاب مجدد اعضا برای دوره‌های بعدی بلامانع است.

ماده ۱۴- جلسات هیأت رییس حداقل ماهی یک بار با دعوت رییس هیأت یا نایب رییس هیأت تشکیل می‌گردد. در صورت ضرورت، تشکیل جلسات به درخواست دو نفر از اعضای هیأت رییس و یا بازرس قانونی نیز امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۱۵- جلسات هیأت رییس با حضور رییس هیأت و در غیاب وی با حضور نایب رییس هیأت رسمیت می‌یابد. تعداد اعضای حاضر در هر یک از جلسات هیأت رییس نباید کمتر از پنج نفر باشد. تصمیمات هیأت رییس با رای موافق حداقل چهار نفر از اعضا معتبر می‌باشد.

تبصره - رییس هیأت رییس موظف است پس از هر جلسه یک نسخه از کلیه مصوبات هیأت رییس از جمله مصوباتی که در مقام مجمع عمومی شرکت‌های تابعه صادر می‌شود را برای وزیر نفت ارسال نماید. مصوبات مذکور در صورتی لازم‌الاجرا خواهد بود که به تشخیص وزیر با قوانین و مقررات و سیاست‌ها و راهبردهای وزارت نفت و اهداف صندوق مغایرت نداشته باشد.

ماده ۱۶- به جز مواردی که جزو اختیارات هیأت امنای است، هیأت رییس در حدود مقررات و مفاد این اساسنامه دارای همه گونه اختیارات برای اداره امور صندوق می‌باشد و می‌تواند در حدود موضوع و در چهارچوب ضوابط و مقررات با رعایت صرفه و صلاح صندوق اتخاذ تصمیم نماید. از جمله وظایف و اختیارات هیأت رییس به شرح زیر است:

۱- حفظ و صیانت از منابع و وجوه در اختیار و افزایش توان مالی صندوق.

۲- اجرای تصمیمات هیأت امنای.

۳- تهیه و تنظیم خط مشی و برنامه‌های کلان صندوق و ارایه آن به هیأت امنای جهت بررسی و تصویب.

۴- اخذ تصمیم در مورد نحوه بکارگیری و سرمایه‌گذاری وجوه و منابع صندوق از طریق تأسیس شرکت‌ها و یا مشارکت در شرکت‌های خصوصی، عمومی و دولتی و اتخاذ کلیه تصمیمات و اقدام مقتضی در این مورد.

۵- تهیه و تأیید برنامه و بودجه، گزارش عملکرد و صورت‌های مالی سالانه صندوق و ارایه آن به هیأت امنای جهت تصویب.

۶- ارایه وام و تسهیلات مالی به اشخاص حقیقی و حقوقی از طریق بانک‌های عامل در چهارچوب ضوابط و مقررات مربوط با رعایت صرفه و صلاح صندوق.

۷- تأسیس دفتر یا نمایندگی در داخل یا خارج کشور.

۸- پیشنهاد اخذ هرگونه وام و اعتبار از منابع داخلی و خارجی از طریق بانک‌های عامل به هیأت امنای.

۹- بررسی و تصویب شیوه‌نامه‌های داخلی مورد نیاز صندوق در کلیه زمینه‌ها در چهارچوب خط مشی‌های تعیین شده از سوی هیأت امنای.

۱۰- اخذ تصمیم در مورد عقد هر نوع قرارداد، تغییر و یا فسخ آن و هرگونه اقدام حقوقی و قانونی اعم از سلبی و یا ایجابی که در ارتباط با موضوع فعالیت صندوق و برای اداره امور و تحقق اهداف و بکارگیری بهینه امکانات آن ضروری باشد در چهارچوب ضوابط و مقررات صندوق.

۱۱- اعمال نظارت مالی و محاسباتی نسبت به کلیه عملیات و معاملات صندوق و واحدهای زیرمجموعه آن از طریق برقراری نظام حسابرسی داخلی و استقرار واپایش (کنترل)های داخلی مناسب، به نحوی که لزوم بررسی و ارزیابی مستمر و مؤثر فعالیت‌های مالی و عملیاتی به منظور حصول اطمینان از تحقق کارایی مورد انتظار و اثربخشی فعالیت‌های موردنظر و رعایت کامل صرفه‌های اقتصادی و اجرای صحیح مقررات در صندوق و همه شرکت‌ها و مؤسسات زیر مجموعه آن نهادینه شود.

۱۲- پیشنهاد صلح دعاوی، تعیین داور و ارجاع دعاوی به داور به هیأت امنای.

ماده ۱۷- رییس هیأت بالاترین مقام اجرایی صندوق و مسئول حسن اداره و هماهنگی امور به منظور حفظ حقوق، منافع، اموال، منابع و وجوه در اختیار صندوق است که مسئولیت برنامه‌ریزی و نظارت بر اجرای صحیح برنامه‌های مصوب در دو بعد اصلی زیر را به عهده دارد:

۱- انجام کامل تکالیف صندوق نسبت به کارمندان شاغل و بازنشسته در مواردی مانند دریافت کسور بازنشستگی، پس‌انداز و تأمین آتیه و پرداخت وام و تسهیلات، غرامت، مستمری و هرگونه مزایای متعلق به بازنشستگان و بازماندگان آنها و ارایه خدمات معیشتی و رفاهی در بالاترین سطح ممکن که مسئولیت انجام این وظایف عمدتاً در بخش ستادی صندوق متمرکز می‌باشد.

۲- استفاده و بکارگیری مطلوب از وجوه بازنشستگی، پس‌انداز و تأمین آتیه کارمندان شاغل و بازنشسته عضو صندوق و کلیه منابع مالی صندوق از طریق سرمایه‌گذاری آنها در زمینه‌هایی که متضمن حداکثر منافع با کمترین خطرپذیری (ریسک) بوده و ضمن سودآوری و درآمدزایی کافی، واجد ظرفیت‌ها و شرایط لازم برای حذف آثار تخریبی تورم در ارزش مجموعه‌های اقتصادی باشد و از محل منافع سرمایه‌گذاری‌های مزبور، تأمین وجوه مورد نیاز جهت انجام تکالیف معیشتی و رفاهی صندوق در قبال اعضای آن به سهولت امکان‌پذیر گردد.

تبصره - رییس هیأت دارای وظایف و اختیارات زیر می‌باشد:

- ۱- اجرای مصوبات هیأت ریسه.
- ۲- تعیین وظایف و حدود اختیارات و مسئولیت‌های واحدهای مختلف صندوق در چهارچوب مقررات و آیین‌نامه‌های مربوط و مصوبات صندوق.
- ۳- تدوین و ارائه برنامه راهبردی صندوق در بخش خدمات به بازنشستگان و چگونگی سرمایه‌گذاری منابع، تأمین مالی و ایجاد درآمد و تصویب آن در هیأت ریسه.
- ۴- ارائه پیشنهاد تشکیلات تفصیلی و تغییرات و اصلاحات آن به هیأت ریسه.
- ۵- تقویت و پشتیبانی حسابرسی داخلی صندوق و استقرار و توسعه نظام واپاشی (کنترلی) مناسب جهت انجام حسابرسی‌ها توسط واحد مذکور در کلیه واحدها و شرکت‌های زیر مجموعه صندوق.
- ۶- ارزیابی عملکرد و پایش عملکرد واحدها و شرکت‌های تحت پوشش صندوق براساس برنامه‌های منظم.
- ۷- امضای کلیه مکاتبات صندوق.
- ۸- افتتاح حساب ریالی نزد بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری معتبر داخلی یا خارجی به نام صندوق.
- ۹- نمایندگی صندوق در مقابل کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی از جمله دستگاه‌های دولتی کشوری و لشگری اعم از وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات و کلیه مراجع قضایی، دیوان عدالت اداری و مؤسسات و سازمان‌های خصوصی و عمومی غیردولتی، شهرداری‌ها، کمیسیون‌ها، انجمن‌ها، نهادها، کمیته‌ها با حق تعیین نماینده و حق توکیل غیر.
- ۱۰- رییس هیأت می‌تواند برخی از اختیارات خود را به تشخیص و مسئولیت خویش به هر یک از اعضای هیأت ریسه یا کارمندان صندوق تفویض نماید تا زیر نظر و مسئولیت مستقیم وی انجام وظیفه نمایند.
- ماده ۱۸-** واحد حسابرسی داخلی مستقیماً زیر نظر رییس هیأت امنای انجام وظیفه می‌نماید. شرح وظایف و حدود اختیارات واحد حسابرسی داخلی و چگونگی نصب یا عزل رییس آن با تصویب هیأت ریسه می‌باشد.
- ماده ۱۹-** صاحبان امضای مجاز به شرح زیر می‌باشند:
 - ۱- کلیه قراردادهای و اسناد مالی با امضای رییس هیأت و یکی از اعضای هیأت ریسه که حسب مورد از طرف هیأت یادشده تعیین می‌شود، معتبر است. اعضای صاحب امضا هر یک می‌توانند به تشخیص و مسئولیت خود و پس از تصویب هیأت ریسه، حق امضای خود را با مسئولیت خود به مدیران صندوق واگذار نمایند.
 - ۲- مکاتبات و سایر اوراق مربوط به امور اداری، مالی، کارگزینی (پرسنلی) و جاری صندوق با امضای رییس هیأت معتبر می‌باشد. رییس هیأت می‌تواند حق امضای خود در این امور را به تشخیص و مسئولیت خویش به هر یک از کارمندان صندوق واگذار نماید.
- تبصره ۱-** نوع قراردادهای و اسناد و مکاتبات و اوراقی که طبق بندهای (۱) و (۲) این ماده باید به امضا برسند به موجب مقررات و دستورالعمل‌های مصوب هیأت ریسه تعیین می‌شود.
- تبصره ۲-** پرداخت وام و سایر اسناد اداری و جاری صندوق می‌تواند با تفویض اختیار از طرف رییس صندوق به وسیله رؤسای واحدهای ذی‌ربط انجام شود.
- ماده ۲۰-** هیأت امنای هر سال یک شخص حقوقی را برای یک سال مالی به عنوان حسابرس مستقل و بازرس قانونی از بین سازمان حسابرسی یا مؤسسات عضو جامعه حسابداران رسمی ایران انتخاب می‌نماید. هیأت امنای می‌تواند یک شخص حقوقی دیگر را نیز به عنوان بازرس علی‌البدل برای همان سال مالی تعیین نماید تا در صورت انحلال، استعفا، کناره‌گیری یا سلب شرایط حسابرس مستقل و بازرس قانونی، به جای آنان انجام وظیفه نماید. وظایف حسابرس مستقل و بازرس قانونی صندوق شامل موارد زیر است:
 - ۱- رسیدگی به صورت‌های مالی سالانه و اظهارنظر در مورد وضعیت مالی و نتیجه عملیات صندوق و صحت و انطباق ارقام و اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی با دفاتر، اجرای صحیح مقررات و رعایت استانداردهای حسابداری و ارائه گزارش به هیأت امنای.
 - ۲- بررسی و اظهارنظر در مورد گزارش سالانه هیأت ریسه درخصوص صحت و کفایت اطلاعات اظهار شده در گزارش مزبور و انطباق عملکرد با بودجه سالانه، همچنین حصول اطمینان از اینکه حقوق و منافع مالکان اصلی منابع صندوق به نحو مطلوب رعایت شده است و ارائه گزارش آن به هیأت امنای.
 - ۳- اعلام هرگونه موارد تفسیر و تخلف احتمالی که ممکن است در جریان اجرای وظایف خود با آن برخورد کنند، به هیأت ریسه و همزمان با هیأت امنای.
 - ۴- رسیدگی و اعلام نظر در مورد موضوعاتی که ممکن است به صورت خاص از سوی هیأت امنای یا هیأت ریسه به حسابرس مستقل و بازرس قانونی ارجاع شود.

تبصره ۱- حسابرس مستقل و بازرس قانونی از طریق هماهنگی با رییس هیئت، حق مراجعه به کلیه اطلاعات، اسناد و مدارک صندوق و واحدهای زیر مجموعه آن برای اجرای وظایف خود را دارد.

تبصره ۲- مداخله حسابرس مستقل و بازرس قانونی در امور اجرایی صندوق مجاز نبوده و وظایف آنها باید به نحوی انجام شود که در جریان عادی امور اختلال ایجاد ننماید.

تبصره ۳- حضور حسابرس مستقل و بازرس قانونی در جلسات هیأت امنای بدون حق رأی مجاز است.

تبصره ۴- حسابرس مستقل و بازرس قانونی می‌تواند به مسئولیت خود، در انجام وظایفی که بر عهده دارد در صورت نیاز از نظر کارشناسان حرفه‌ای و مستقل استفاده نماید، مشروط بر آنکه قبلاً آنان را به رییس هیأت معرفی کرده باشد. این کارشناسان در مواردی که حسابرس مستقل و بازرس قانونی تعیین می‌کند مانند شخص وی حق مراجعه به کلیه اسناد و مدارک صندوق را در جهت اجرای وظایف خود خواهند داشت.

ماده ۲۱- هیأت ریسه موظف است حداقل هر سه سال یک بار یا بر حسب ضرورت در فواصل زمانی کوتاه‌تر و همچنین به تشخیص هیأت امنای نسبت به انجام بررسی‌های لازم جهت مقایسه خالص ارزش فعلی دارایی‌ها با خالص ارزش تعهدات کوتاه مدت و بلند مدت آتی صندوق بر مبنای اصول محاسبات بیمه‌ای اقدام نموده و نتیجه امر را همراه با گزارش عملکرد سالانه (صورت‌های مالی) به هیأت امنای ارائه نماید.

ماده ۲۲- سال مالی صندوق از اول خرداد ماه هر سال شروع و در پایان اردیبهشت ماه سال بعد خاتمه می‌یابد.

ماده ۲۳- فعالیت‌های مالی صندوق براساس استانداردهای حسابرسی ایران در دفاتر مالی صندوق ثبت می‌شود. صورت‌های مالی و گزارش عملکرد صندوق در آخر اردیبهشت ماه بر مبنای مانده دفاتر کل و پس از تهیه تراز آزمایشی توسط رییس هیأت حداکثر تا پایان مرداد ماه همان سال برای حسابرس مستقل و بازرس قانونی ارسال می‌گردد. جلسه هیأت امنای باید حداکثر تا پایان شهریور ماه همان سال تشکیل شود. تصویب صورت‌های مالی صندوق از طرف هیأت امنای به منزله تأیید عملکرد سالانه هیأت ریسه می‌باشد.

ماده ۲۴- مازاد درآمدها از جمله درآمد حاصل از وام‌ها و تسهیلات پرداختی، بهره سپرده‌ها و سود اوراق بهادار و درآمد حاصل از فروش یا واگذاری دارایی‌ها و سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری از وجوه و اموال صندوق پس از وضع مخارج سالانه به حساب ذخایر صندوق منظور خواهد شد.

ماده ۲۵- از حیث معاملات، حکم ماده (۱۲۹) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت - مصوب ۱۳۴۷ - بر صندوق جاری است.

معاون اول رئیس‌جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۹۰۳۵۶ ۱۳۹۸/۷/۱۷

مصوبه تعیین مسئول پیگیری اجرایی سازی نقشه مهندسی فرهنگی کشور

در دستگاه مجری

وزارت کشور - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری - وزارت ورزش و جوانان

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی - وزارت آموزش و پرورش - کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی - سازمان صدا و سیما - سازمان تبلیغات اسلامی

سازمان برنامه و بودجه کشور - معاونت ریاست جمهوری در امور زنان و خانواده

شورای فرهنگی اجتماعی زنان و خانواده - قوه قضاییه - شورای عالی حوزه علمیه

شورای عالی فضای مجازی - نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) در دانشگاه‌ها

شورای سیاست‌گذاری فرهنگی بین‌المللی - دانشگاه آزاد اسلامی

مصوبه «تعیین مسئول پیگیری اجرایی‌سازی نقشه مهندسی فرهنگی کشور در دستگاه‌های مجری» که در جلسه دوم ستاد هماهنگی و راهبری اجرای نقشه مهندسی فرهنگی کشور که در تاریخ ۱۳۹۸/۶/۱۱ به تصویب رسیده است، به شرح ذیل برای اجرا ابلاغ می‌شود:

«کلیه دستگاه‌های مجری ذکرشده در بند ب فصل هفتم نقشه مهندسی فرهنگی در راستای اجرای تبصره ۳ شق (ب) ماده واحده وظایف و ترکیب اعضای ستاد هماهنگی نقشه مهندسی فرهنگی کشور (مصوب جلسه ۷۴۸ مورخ ۱۳۹۳/۳/۲۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی) موظف هستند، یکی از معاونین ذی‌ربط را به عنوان مسئول اجرایی‌سازی، نظارت و ارزیابی مصوبات ستاد هماهنگی و راهبری اجرای نقشه مهندسی فرهنگی کشور تعیین نمایند. ضروری است معاون ذی‌ربط از ناحیه رییس دستگاه ظرف مدت یک هفته به دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی معرفی شود.»

معاون اول رئیس‌جمهور و رئیس ستاد هماهنگی و راهبری

اجرای نقشه مهندسی فرهنگی کشور - اسحاق جهانگیری

شماره ۹۸/۱۰۸۲۲/دش

۱۳۹۸/۷/۲۰

اساسنامه سازمان ملی پرورش استعدادهاى درخشان

(مصوب جلسه ۸۱۳ مورخ ۱۳۹۷/۷/۱۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

وزارت آموزش و پرورش

مصوبه «اساسنامه سازمان ملی پرورش استعدادهاى درخشان» که در جلسه ۸۱۳ مورخ ۱۳۹۷/۷/۱۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسیده است، به شرح پیوست برای اجراء ابلاغ می‌شود.

رییس جمهور و رییس شورای عالی انقلاب فرهنگی - حسن روحانی

اساسنامه سازمان ملی پرورش استعدادهاى درخشان**مقدمه**

به منظور تحقق «عدالت آموزشی» در نظام تعلیم و تربیت رسمی و عمومی و تحقق امر خطیر شناسایی، هدایت و تربیت صاحبان استعدادهاى برتر برای پرورش نخبگان آینده کشور؛ در چارچوب اسناد بالادستی به ویژه سند ملی نخبگان و سند تحول بنیادین آموزش و پرورش، اساسنامه «سازمان ملی پرورش استعدادهاى درخشان» به شرح ذیل به تصویب رسید:

فصل اول: کلیات**ماده ۱: شخصیت حقوقی و نام**

سازمان دارای شخصیت حقوقی مستقل است و به صورت مؤسسه آموزشی و پژوهشی دولتی وابسته به وزارت آموزش و پرورش و منحصراً براساس مقررات این اساسنامه اداره می‌شود. نام سازمان عبارت است از «سازمان ملی پرورش استعدادهاى درخشان» که از این پس در این اساسنامه به اختصار «سازمان» نامیده می‌شود.

ماده ۲: هدف

هدف از تأسیس سازمان، عبارت است از تعیین خطمشی، برنامه‌ریزی، پشتیبانی و نظارت بر شناسایی، هدایت و تربیت استعدادهاى برتر کشور در دوره تربیت رسمی و عمومی.

ماده ۳: وظایف

۱- شناسایی و فراهم آوردن زمینه‌های رشد و ارتقای فرهنگی، پژوهشی و علمی استعدادهاى برتر دانش‌آموزان در سراسر کشور
۲- برنامه‌ریزی مناسب برای حضور دانش‌پژوهان کشور در عرصه‌های علمی پژوهشی جهانی

۳- تقویت معرفت و تربیت دینی، اعتلای هویت اسلامی - ایرانی و ارتقای دل‌بستگی ملی دانش‌آموزان صاحب استعدادهاى برتر

۴- هدایت تحصیلی و شغلی دانش‌آموزان صاحب استعدادهاى برتر برای رفع نیازها و اولویت‌های علمی، فناوری، فرهنگی، ادبی، هنری و مدیریتی کشور

۵- شناسایی؛ حمایت و استفاده از روش‌های بهره‌مندی از ظرفیت نهادهای مردمی و غیردولتی واجد شرایط به ویژه فارغ‌التحصیلان سمپاد

۶- حمایت از پژوهش‌های علمی در زمینه‌های مربوط به شناسایی و پرورش دانش‌آموزان صاحب استعدادهاى برتر

۷- آموزش و ارتقای توانمندی کارشناسان و معلمان در راستای شناسایی و پرورش دانش‌آموزان صاحب استعدادهاى برتر

۸- تألیف، تدوین و انتشار آثار مکتوب و محصولات چندرسانه‌ای آموزشی برای ارتقاء سطح علمی معلمان و دانش‌آموزان صاحب استعدادهاى برتر

۹- کمک به تأمین امکانات مادی و کمک آموزشی برای دانش‌آموزان مستعد محروم و وابسته به خانواده‌های کم‌بضاعت و مستضعف

فصل دوم: ارکان**ماده ۴: ارکان**

سازمان دارای ارکان زیر است:

۱- هیأت‌امنا.

۲- رئیس سازمان.

ماده ۵: هیأت‌امنا

هیأت‌امنا، عالی‌ترین مرجع سازمان در زمینه تعیین خطمشی‌ها و تصمیم‌گیری‌های کلان و دارای کلیه اختیارات قانونی در حدود اهداف و وظایف سازمان و اداره امور آن است. ریاست هیأت‌امنا بر عهده وزیر آموزش و پرورش است.

ماده ۶: ترکیب هیأت‌امنا

۱- وزیر آموزش و پرورش (رئیس هیأت‌امنا)

۲- وزیر علوم، تحقیقات و فناوری یا معاون ایشان

۳- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یا معاون ایشان

۴- دبیر شورای عالی انقلاب فرهنگی

۵- معاون علمی و فناوری رئیس‌جمهور و رئیس بنیاد ملی نخبگان

۶- رئیس سازمان برنامه و بودجه یا معاون ایشان

۷- یک نماینده از مرکز مدیریت حوزه‌های علمی

۸- دبیرکل شورای عالی آموزش و پرورش

۹- رئیس سازمان (دبیر هیأت‌امنا)

۱۰- دو نفر از شخصیت‌های علمی و فرهنگی کشور و دو نفر از فارغ‌التحصیلان مدارس سمپاد.

تبصره ۱: اعضای حقیقی (ردیف ۱۰ الی ۱۳) به پیشنهاد رئیس و اعضای هیأت‌امنا و اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی و با تصویب این شورا به مدت چهار سال انتخاب خواهند شد. انتخاب مجدد اعضای حقیقی بلامانع است.

تبصره ۲: یک نفر از شخصیت‌های علمی و فرهنگی کشور و یک نفر از فارغ‌التحصیلان مدارس سمپاد مذکور در بند ۱۰ الی ۱۳ از میان بانوان انتخاب می‌شوند.

ماده ۷: وظایف هیأت‌امنا

۱- تأیید رئیس سازمان که از سوی وزیر آموزش و پرورش پیشنهاد می‌شود

۲- تعیین خط‌مشی‌های سازمان

۳- بررسی و تصویب برنامه‌های راهبردی بلندمدت، میان‌مدت و کوتاه مدت، بودجه و ترازنامه سالانه سازمان

۴- تصویب ساختار و نمودار سازمانی، ضوابط مالی و معاملاتی و آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی سازمان

۵- بررسی و تأیید مقررات و آیین‌نامه‌های خاص آموزشی و پرورشی مربوط به شناسایی و پرورش دانش‌آموزان صاحب استعدادهاى برتر به‌ویژه مدارس استعدادهاى درخشان

۶- تصمیم‌گیری در مورد عضویت سازمان در مجامع و سازمان‌های بین‌المللی

۷- نظارت بر حسن اجرای مفاد اساسنامه سازمان و برنامه‌های مصوب

۸- پیشنهاد اصلاح یا تغییر مفاد اساسنامه به شورای عالی انقلاب فرهنگی

۹- بررسی و اتخاذ تصمیم در مورد پیشنهادهاى رئیس سازمان یا پیشنهادهایی که از جانب دست‌کم سه نفر از اعضای هیأت‌امنا ارائه شده باشد.

۱۰- انتخاب حسابرس و استماع گزارش سالانه

ماده ۸: جلسات عادی هیأت‌امنا، حداقل سالی دوبار، به دعوت رئیس هیأت‌امنا تشکیل می‌شود. جلسات با حضور حداقل دو سوم از اعضای هیأت‌امنا رسمیت می‌یابد و تصمیمات با رأی موافق اکثریت اعضای حاضر در جلسه معتبر است.

تبصره: جلسات فوق‌العاده هیأت‌امنا برحسب ضرورت، با پیشنهاد رئیس سازمان یا رئیس هیأت‌امنا و یا سه نفر از اعضای هیأت‌امنا و با دعوت رئیس هیأت‌امنا تشکیل می‌شود.

ماده ۹: مصوبات هیأت‌امنا، با امضای رئیس هیأت‌امنا جهت اجرا به سازمان و در صورت ضرورت به دیگر زیرمجموعه‌های وزارت آموزش و پرورش ابلاغ می‌شود.

ماده ۱۰: رئیس سازمان

رئیس سازمان که بالاترین مقام اجرایی سازمان است، به پیشنهاد وزیر آموزش و پرورش و تأیید هیأت‌امنا انتخاب و با حکم وزیر آموزش و پرورش برای مدت ۴ سال منصوب می‌شود.

رئیس سازمان باید دارای صلاحیت اخلاقی، علمی، آموزشی و اجرایی باشد.

ماده ۱۱: وظایف رئیس سازمان

۱- اداره و هدایت امور سازمان و نظارت بر حسن اجرای فعالیت‌های آن در چارچوب اساسنامه، ضوابط و مقررات مصوب هیأت‌امنا

۲- نصب و عزل در چارچوب آیین‌نامه‌های مصوب سازمان با رعایت قوانین و مقررات

۳- تهیه و تنظیم برنامه و بودجه سالانه سازمان و ارائه آن در جلسات هیأت‌امنا

۴- تهیه و تنظیم ضوابط اداری و مالی، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی و مقررات آیین‌نامه‌های آموزشی و پرورشی سازمان و ارائه آن در جلسات هیأت‌امنا

۵- نمایندگی سازمان در کلیه مراجع اداری و قضایی با حق توکیل غیربرای استیفای حقوق سازمان در حدود مقررات

۶- حفظ و حراست اموال و دارایی‌های منقول و غیرمنقول سازمان

۷- ارائه گزارش سالانه از فعالیت‌های سازمان به هیأت‌امنا

۸- ارائه ترازنامه و صورت منابع و مصارف سالانه سازمان به هیأت‌امنا

۹- پیشنهاد اصلاح یا تغییر مفاد اساسنامه به هیأت‌امنا و پی‌گیری آن پس از تأیید هیأت‌امنا برای تصویب در شورای عالی انقلاب فرهنگی

۱۰- پی‌گیری و اجرای سایر مصوبات هیأت‌امنا

۱۱- امضای کلیه اسناد و اوراق تعهدآور سازمان

مصوبه مجموعه تکمیلی اقدامات اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب

مقدمه:

عفاف و حجاب در قرآن و سنت معصومین علیهم السلام، آرمان‌های انقلاب اسلامی و رهنمودهای امام خمینی(ره) و مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)، همچنین در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و نیز سیاست‌های کلی فرهنگی و فرهنگ و آداب ملی، جایگاه رفیعی دارد. سوابق این موضوع نشان می‌دهد، شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۴۱۳ مورخ ۱۳۷۶/۱۱/۱۴، «اصول و مبانی و روش‌های اجرایی گسترش فرهنگ عفاف» و در جلسه ۵۶۶ مورخ ۱۳۸۴/۵/۴، «راهبردهای گسترش فرهنگ عفاف» را مصوب نمود.

با توجه به گذشت زمان طولانی از مصوبات پیش گفته، سرعت بالای تغییر و تحولات فرهنگی و اجتماعی، ظهور فناوری‌های نوین و بروز مسائل نوپدید فرهنگی و اجتماعی، در جهت تکمیل مصوبات پیش گفته، این سند با عنوان «مجموعه تکمیلی» تدوین شد.

ماده ۱- هدف:

پرورش فضایل اخلاقی و فراگیر شدن عفاف و رعایت حجاب شرعی و قانونی و کاهش بدحجابی.

ماده ۲- راهبردها:

۱-۲- مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی مسئولان دستگاه‌های اجرایی و سایر دستگاه‌های حاکمیتی در حوزه عفاف و حجاب.

۲-۲- به فعلیت رساندن ظرفیت‌های مغفول علمی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و حقوقی برای ارتقای وضعیت عفاف و حجاب.

۳-۲- صیانت از حریم عفت عمومی و گسترش امنیت اخلاقی.

۴-۲- مقابله با تهدیدها و جنگ نرم دشمن در حوزه عفاف و حجاب.

ماده ۳- وظایف عمومی دستگاه‌ها:

این وظایف برای جامعه هدف و مخاطب آن همه دستگاه‌های اجرایی، نهادهای عمومی، نهادهای حکومتی و واحدهایی که به نوعی از بودجه دولتی استفاده می‌کنند، است:

۱-۳- نظارت بر رعایت عفاف و حجاب و ارزش‌ها و شئون قانونی کشور در حوزه عملکردی.

۲-۳- اصلاح آئین‌نامه‌ها، شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های جاری در دستگاه‌ها در جهت تحکیم فرهنگ عفاف و حجاب و پیشگیری از بروز بدحجابی.

۳-۳- آگاهی‌دهی نسبت به مزایا و پیامدهای فردی و اجتماعی عفاف و حجاب برای کارکنان.

۴-۳- مناسب‌سازی محیط کار بانوان برای تامین امنیت اخلاقی و آسایش آنان.

ماده ۴- کلیه مصوبات قبلی شورای عالی انقلاب فرهنگی در خصوص حجاب و عفاف به قوت خود باقی است.

ماده ۵- وظایف اختصاصی دستگاه‌ها:

دسته	عنوان دستگاه	شرح وظایف اختصاصی
دستگاه‌های علمی - آموزشی	وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۵- ۱- نظارت بر بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی و درمانی - دولتی و خصوصی - در جهت رعایت عفاف و حجاب کارکنان. ۵- ۲- حفظ حریم اخلاقی بیماران. ۵- ۳- حفظ حریم شرعی و امنیت اخلاقی بانوان شاغل در بیمارستان‌ها و مراکز تشخیصی و درمانی.
	وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و مراکز آموزش عالی و پژوهشی	۵- ۴- استفاده از ظرفیت دروس عمومی و معارف اسلامی برای آشنایی دانشجویان با مبانی، اصول و فرهنگ عفاف و حجاب. ۵- ۵- مشارکت‌دهی والدین در نظارت و مراقبت بر رفتار فرزندان‌شان در محیط دانشگاه و خوابگاه‌ها.
	وزارت آموزش و پرورش	۵- ۶- فرهنگ‌سازی برای متعهد شدن دانش‌آموزان سال اول دبیرستان تا پیش‌دانشگاهی مبتنی بر رعایت اخلاق اسلامی و مسئولیت فردی و اجتماعی.
دستگاه‌های تبلیغی - فرهنگی	وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی	۵- ۷- ساماندهی بازی‌های رایانه‌ای، نمادها و نشان‌ها و حمایت از تولیدات و نمادهای داخلی مبتنی بر فرهنگ عفاف.
	سازمان تبلیغات اسلامی	۵- ۸- برنامه‌ریزی برای استفاده از ظرفیت نهاد مسجد، هیئت‌ها و تشکلهای مذهبی و هیئت‌های اندیشه‌ورزی نخبگان حوزوی و دانشگاهی در امر عفاف و حجاب و مقابله با بی‌عفتی.
	سازمان صدا و سیما	۵- ۹- شناسایی تبلیغات کالاها و محصولات مغایر با فرهنگ اسلامی و ارزش‌های عفاف و حجاب در شبکه‌های ماهواره‌ای و فضای مجازی به منظور اقدامات اجرایی و ارجاع به مراجع ذیصلاح.
		۵- ۱۰- ساماندهی و گسترش توانمندی‌ها و قابلیت‌های بسیج برای تولید محتوای فرهنگی مناسب در جهت گسترش و ترویج عفاف و حجاب در فضای حقیقی و مجازی.

فصل سوم: امور مالی

ماده ۱۲: بودجه و منابع مالی

بودجه سازمان از محل ردیف‌های بودجه کل کشور و کمک‌ها و هدایای اشخاص حقیقی و حقوقی، اعم از دولتی و غیردولتی، تأمین خواهد شد.

تبصره ۱: سازمان می‌تواند از محل منافع حاصل از موقوفات در نظر گرفته شده برای امور صاحبان استعدادهای برتر، برای برنامه‌های حمایتی و هدایتی خود استفاده نماید.

تبصره ۲: دستگاه‌های اجرایی می‌توانند در قالب مقررات قانونی مورد عمل، قسمتی از اعتبارات یا درآمد اختصاصی سالانه خود را برای کمک به سازمان اختصاص دهند.

تبصره ۳: هدایای شخصیت‌های حقیقی و حقوقی به سازمان و درآمدهای حاصل از فعالیت‌های مؤسسات و مراکز وابسته به سازمان و نیز مبالغی که به پیش‌نهاد رئیس سازمان و تصویب هیأت امنا از دانش‌آموزان و کارآموزان و سایر افرادی که به آنها خدمتی ارائه می‌شود اخذ می‌گردد، به‌عنوان درآمد اختصاصی تلقی شده و مطابق آیین‌نامه مالی سازمان هزینه خواهد شد.

ماده ۱۳: معافیت از مقررات عمومی

سازمان براساس آیین‌نامه‌ها و مقررات مالی و معاملاتی خاص مصوب هیأت امنا، بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی و سایر قوانین و مقررات مالی و معاملاتی اداره خواهد شد.

فصل چهارم: سایر مقررات

ماده ۱۴: اموال و دارایی‌ها

اموال منقول و غیرمنقول و دارایی‌ها و حقوق و سایر امکانات سازمان، متعلق به دولت است که در صورت انحلال سازمان، به وزارت آموزش و پرورش تحویل خواهد شد.

تبصره ۱: انحلال و یا ادغام سازمان با تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی امکان‌پذیر خواهد بود.

تبصره ۲: هرگونه انتقال و جابه‌جایی اموال منقول و غیرمنقول سازمان به سایر نهادها، باید قبلاً به تصویب هیأت امنا برسد.

ماده ۱۵: به منظور پشتیبانی علمی و تخصصی از سازمان و تأمین خدمات پژوهشی، آموزشی و پرورشی مورد نیاز، باشگاه دانش‌پژوهان جوان به‌صورت موسسه‌ای غیردولتی و هیأت امنایی و براساس اساسنامه مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ این اساسنامه تأسیس و اداره خواهد شد.

ماده ۱۶: اصلاح یا تغییر اساسنامه

هر گونه اصلاح یا تغییر در مفاد این اساسنامه، فقط از طریق راهکارهای ذیل انجام می‌پذیرد:

۱- به پیشنهاد و تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی

۲- به پیشنهاد هیأت امنای سازمان و تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی

ماده ۱۷: این اساسنامه مشتمل بر یک مقدمه، ۴ فصل، ۱۷ ماده و ۸ تبصره، در جلسه ۸۱۳ مورخ ۱۳۹۷/۷/۱۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید.

رئیس جمهور و رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی - حسن روحانی

شماره ۹۸/۱۰۸۲۸/دش

۱۳۹۸/۷/۲۰
مصوبه مجموعه تکمیلی اقدامات اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب
(مصوب جلسه ۸۲۰ مورخ ۱۳۹۸/۶/۱۲ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

وزارت ورزش و جوانان - وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری

وزارت کشور - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و مراکز آموزش عالی و پژوهشی

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

وزارت آموزش و پرورش - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت اطلاعات

نیروی مقاومت بسیج - نیروی انتظامی - معاونت امور زنان و خانواده ریاست جمهوری

مرکز مدیریت حوزه علمیه قم - کمیته امداد امام خمینی(ره) - شهرداری‌های سراسر کشور

سناد احیای امر به معروف و نهی از منکر - سازمان مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی - سازمان صدا و سیما - سازمان حج و زیارت

سازمان تبلیغات اسلامی - سازمان بهزیستی - سازمان برنامه و بودجه

سازمان اوقاف و امور خیریه - سازمان امور اداری و استخدامی - بنیاد شهید و امور ایثارگران

دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی

مصوبه «مجموعه تکمیلی اقدامات اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب» که در جلسه ۸۲۰ مورخ ۹۸/۶/۱۲ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسیده است، به شرح ذیل برای اجرا ابلاغ می‌شود.

رئیس جمهور و رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی - حسن روحانی

دسته	عنوان دستگاه	شرح وظایف اختصاصی
دستگاه‌های تبلیغی - فرهنگی	سازمان حج و زیارت	۵ - ۱۱- آموزش و توانمندسازی مدیران و عوامل ستادی و اجرایی کاروان‌های زیارتی نسبت به رعایت احکام عفاف و حجاب و حفظ ظواهر و شعائر اسلامی، اجرای برنامه‌های فرهنگی و هنری و تکریم زائران محجبه.
	سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی	۵ - ۱۲- هدایت و راهبری گروه‌های علمی - فرهنگی و هنری اعزامی به خارج از کشور و نظارت بر حفظ شئون و رعایت حجاب و عفاف.
	ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر	۵ - ۱۳- تشویق و تمجید مدیران، کارکنان، دستگاه‌ها، فعالان مردمی و نخبگان و چهره‌های مشهور فعال و موفق در امر ترویج فرهنگ عفاف و حجاب و مقابله با بدپوششی و مغایر با عفاف.
	مرکز مدیریت حوزه علمیه قم	۵ - ۱۴- ایجاد سازکارهای مناسب در فضای حقیقی و مجازی برای دسترسی آسان پژوهشگران و مجریان به نتایج مطالعات و تحقیقات در حوزه عفاف و حجاب.
دستگاه‌های خدماتی	سازمان بهزیستی	۵ - ۱۵- تولید محتوای تبیینی و اقناعی مناسب و جذاب و پاسخ به شبهات و سوالات، آگاه‌سازی اقشار اجتماعی از پیامدها و تبعات در فضای مجازی و حقیقی به‌ویژه برای نسل جوان، تبیین تکالیف فردی و اجتماعی آحاد جامعه، دولت و حاکمیت.
	سازمان بهداشتی	۵ - ۱۶- آموزش و تربیت تخصصی طلاب و روحانیون مبلغ و مبلغه ویژه عفاف و حجاب برای محیط‌های آموزشی، اداری، تجاری، شهر، روستا و... با استفاده از روش‌های نوین تبلیغی.
	سازمان اوقاف و امور خیریه	۵ - ۱۷- هدایت و استفاده از نذر و وقف فرهنگی در تهیه، تولید و توزیع محصولات ماندگار در راستای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب، تسهیل ازدواج جوانان و مقابله با مفاسد اخلاقی در قالب نشر، کلیپ، نرم افزار، سایت و فضای مجازی.
	وزارت صنعت، معدن و تجارت	۵ - ۱۸- نظارت بر رعایت موازین عفاف و حجاب در واحدهای صنفی و برخورد با تخلفات حوزه تولید، توزیع و عرضه و نمایش از طریق اتحادیه‌ها و اتاق اصناف.
دستگاه‌های اجرایی - پشتیبانی	وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری	۵ - ۱۹- جلوگیری از ثبت سفارش کالاهای ضدفرهنگی (ظفر پوشاک، اسباب-بازی و لوازم التحریرهای نامتعارف، هرگونه آرم و علائم و نمادهای غریب).
	نیروی انتظامی	۵ - ۲۰- ساماندهی و نظارت بر بازار البسه، نوشتافزار و ملزومات دانش‌آموزی و حمایت از تولیدات داخلی مبتنی بر فرهنگ عفاف و حجاب.
	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۵ - ۲۱- گسترش و تقویت نظارت بر مؤسسات خدمات گردشگری و سیاحتی، گروه‌های گردشگری، اماکن و مراکز گردشگری و میراث فرهنگی بر رعایت قانون عفاف و حجاب.
	وزارت اطلاعات	۵ - ۲۲- رصد و برآورد وضعیت عفاف و حجاب در معابر و اماکن عمومی و تجاری و بررسی روندها، پیامدها و مخاطرات احتمالی ناپهنجاری‌های اخلاقی و اطلاع‌رسانی به مراجع ذیربط.
دستگاه‌های تبلیغی - فرهنگی	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۵ - ۲۳- ممناعت از مزاحمت‌های خیابانی مردان نسبت به زنان.
	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۵ - ۲۴- رصد و تجزیه و تحلیل مداخلات بیگانه‌کنان در ابعاد مختلف موضوع عفاف و حجاب، شناسایی عوامل و عناصر، مراکز و کشف توطئه‌ها و فعالیت‌های سازمان یافته مروج فحشاء و بی‌بندوباری و انجام اقدامات بازدارنده و اطلاع‌رسانی و هشدار به‌موقع به مسئولین ذیربط، مردم و گروه‌های اجتماعی مورد نظر.
	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۵ - ۲۵- آموزش، هوشیارسازی و مصونیت‌بخشی مدیران و کارکنان دستگاه‌ها و سازمان‌های اجرایی کشور در خصوص نفوذ عناصر فاسد و توطئه‌ها و تهدیدات اخلاقی و رفتاری دشمن.
	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۵ - ۲۶- حمایت از طراحان، واحدها و شبکه‌های تجاری فعال در حوزه عفاف و حجاب و ارائه تسهیلات بانکی مناسب.
دستگاه‌های اجرایی - پشتیبانی	وزارت کشور	۵ - ۲۷- ساماندهی و توانمندسازی تشکلهای و نهادهای مردمی فعال و مروج عفاف و حجاب.
	سازمان امور اداری و استخدامی	۵ - ۲۸- تقویت ساختار و سازمان مناسب برای اجرای وظایف اختصاصی عفاف و حجاب دستگاه‌های اجرایی کشور با استفاده از منابع و ظرفیت موجود دستگاه‌ها.
	سازمان برنامه و بودجه	۵ - ۲۹- ارزیابی و نظارت بر حسن عملکرد دستگاهها در اعتبارات اختصاص یافته در زمینه عفاف و حجاب.
	سازمان مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی	۵ - ۳۰- گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در برنامه‌ها و اقدامات و ممناعت از تصویب ضوابط، مقررات و طرح‌ها و برنامه‌های مغایر با عفاف و حجاب.
دستگاه‌های تبلیغی - فرهنگی	وزارت امور زنان و خانواده ریاست جمهوری	۵ - ۳۱- جلوگیری از واردات، تولید، توزیع و عرضه کالاها و محصولات مغایر با ارزش‌های فرهنگی و منافی عفت عمومی.
	وزارت ورزش و جوانان	۵ - ۳۲- رصد و بررسی تغییرات آمار و وضعیت زنان سرپرست خانوار، بی‌سرپرست و بدسرپرست و آرایه گزارش کمی و کیفی از اقدامات حمایتی دستگاه‌های اجرایی به شورای عالی انقلاب فرهنگی.
	وزارت امور اقتصادی و دارایی	۵ - ۳۳- پیگیری برای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در مورد زنان آسیب‌دیده و در معرض آسیب.
	وزارت ورزش و جوانان	۵ - ۳۴- فرهنگ‌سازی و ترغیب خیرین برای مشارکت در طرح‌های فرهنگی عفاف و حجاب و تسهیل و گسترش ازدواج جوانان.

ماده ۶ - برنامه‌ریزی، اجرایی سازی، نظارت و ارزیابی:

۶ - ۱- سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری کلان و راهبردی در حوزه حجاب و عفاف و نظارت راهبردی و ارزیابی حسن انجام این مصوبه بر عهده دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی است.

۶ - ۲- ایجاد هماهنگی، تدبیر و پیش‌بینی ساز و کار لازم برای اجرای این مصوبه و نظارت بر عملکرد دستگاه‌ها و نهادها بر عهده وزارت کشور است که با استفاده از همه ظرفیت‌ها و امکانات و منابع از طریق شورای اجتماعی و سازمان امور اجتماعی کشور و تشکیل ستاد هماهنگی و راهبری اجرای مصوبه عفاف و حجاب اقدام می‌نماید و گزارش آن را به‌صورت سالانه به شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه خواهد کرد.

۶ - ۳- کارگروه با مسئولیت بالاترین مقام، در کلیه وزارتخانه‌ها، دستگاه‌های اجرائی، نهادهای عمومی، استانداری‌ها و تمامی سازمان‌ها و نهادهایی که به‌نوعی از بودجه دولتی استفاده می‌کنند، با استفاده از ساختار و منابع موجود و بدون توسعه تشکیلات به‌منظور اجرای وظایف محوله اقدام نمایند.

رییس جمهور و رییس شورای عالی انقلاب فرهنگی - حسن روحانی

شماره ۹۸/۱۰۸۲۳/دش

۱۳۹۸/۷/۲۰

تسری مصوبات هیأت امنای منطقه ۲ پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

به کارکنان ستادی و اعضای غیرهیأت علمی

سازمان سنجش آموزش کشور

(مصوب جلسه ۸۱۷ مورخ ۱۳۹۸/۳/۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

سازمان سنجش آموزش کشور

ماده واحده «تسری مصوبات هیأت امنای منطقه ۲ پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به کارکنان ستادی و اعضای غیرهیأت علمی سازمان سنجش آموزش کشور» که در جلسه ۸۱۷ مورخ ۱۳۹۷/۳/۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی و بر اساس مصوبه جلسه ۳۲۹ مورخ ۱۳۹۷/۹/۲۰ شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی، به تصویب رسیده است، جهت اجرا ابلاغ می‌شود:

ماده واحده - «مصوبات هیأت امنای منطقه ۲ پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و

فناوری به کارکنان ستادی و اعضای غیرهیأت علمی سازمان سنجش آموزش کشور،

تسری می‌یابد.»

رییس جمهور و رییس شورای عالی انقلاب فرهنگی - حسن روحانی